CALVINIST CONTACT

DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY

"BEHOLD, A KING SHALL REIGN IN RIGHTEOUSNESS."
Isaiah 32:1

NOV. 10th, 1961 - No. 520 - 10 PAGES • P.O. BOX 312, STATION B., HAMILTON, ONT.

17th year of publication
Authorized as Second Class Mail, Post Office Department Ottawa, Ontario, and for payment of postage in cash.

Remembrance Day

(Can. Scene) — De volkeren der aarde hebben alle hun eigen tradities — dierbare tradities, die overgaan van generatie op generatie. Een van Canada's grootste tradities is Remembrance Day, dat elk jaar op 11 November wordt gevierd.

Op Remembrance Day, 11 November, zal volgens gewoonte een blad worden omgeslagen in elk der twee "Books of Remembrance" op het altaar van de Memorial Chamber in de Peace Tower van Parliament Hill in Ottawa. Deze boeken bevatten de namen van 104.000 Canadezen die hun leven gegeven hebben gedurende de twee wereldoorlogen van 1914/18 en 1939/45, op zee, in de lucht of op de slagvelden van België, Frankrijk, Italië, Duitsland, Korea en Hong Kong.

Op de avond van de 11de November zullen, zoals op iedere avond van het jaar, de trompetten klinken op het Menin Gate Memorial in Yperen, België. Yperen, met haar indrukwekkende begraafplaats voor 54.986 soldaten van de Commonwealth die hun leven lieten tijdens de eerste wereldoorlog, is de enige plaats ter wereld, waar dagelijks dodenherdenkingsdiensten worden gehouden. De enige tijd, dat het voor de bevolking onmogelijk was om deze dagelijkse plechtigheid uit te voeren, was tijdens de tweede wereldoorlog, toen België door de vijand was bezet. Het gedenkteken in Yperen, dat in 1927 werd onthuld, bevindt zich op de plaats van de oude Menin Gate, waar de legers onderdoor trokken op weg naar het front, met de ruines van Yperen achter zich. Duizenden van hen zijn nooit teruggekeerd....

Yperen en Vimy in Frankrijk zijn bijzondere plaatsen voor de nagelaten betrekkingen van de duizenden Canadezen die hun leven gaven tijdens de eerste wereldoorlog. Het meest bekende gedeelte van het beroemde Vimy gedenkteken is de aangrijpende gebeeldhouwde figuur van een vrouw, de Moeders van Canada voorstellende, wenende over Canada's doden.

Door geheel Canada — in scholen, kerken en op begraafplaatsen in de open lucht zullen op deze Remembrance Day zij, wier namen zijn opgetekend in het Peace Tower's Book, worden herdacht in plechtigheden als de dodenherdenking op het National War Memorial op Confederation Square in Ottawa en ontelbare andere diensten op kerkhoven door het gehele land. Wanneer de trompet de "Last Post" bazuint om precies 11 uur in de morgen van de 11de November, dan worden de vlaggen gestreken. Daarna, als alle trompetklanken zijn weggestorven, wordt in geheel Canada twee minuten stilte in acht genomen en veler gedachten gaan dan terug naar hen die hen lief waren en hun leven lieten. Deze plechtige stilte is indrukwekkender dan woorden....

Een ander bekend symbool van Canada's herdenking van haar oorlogsdoden is de verkoop van klaprozen door de Can. Legion, een organisatie van oudstrijders. Het geld dat op deze wijze wordt bijeengebracht, wordt gebruikt voor hulp aan oudstrijders en hun gezinnen.

Waarom klaprozen, zult u vragen. Dit symbool is afkomstig uit de eerste wereldoorlog, Ondanks de verschrikking van de oorlog en de verlaten velden waar de slagen waren geleverd in Frankrijk, staken toch overal de klaprozen hun kopjes op om de troosteloosheid te bedekken. En voor tenminste één man, die later zelf zijn leven heeft gelaten voor zijn vaderland — Luitenant Kolonel McCrae, een officier bij het Canadian Medical Corps, betekenden deze klaprozen een symbool van hoop, een belofte dat de aarde weer zou gaan bloeien, dat er nieuw leven zou komen en dat er eens een einde aan deze oorlog zou zijn. Zijn gedicht, "In Flanders Fields", luidt als volgt:

In Flanders fields the poppies blow
Between the crosses, row on row,
That mark our place, and in the sky
The larks, still bravely singing, fly,
Scarce heard amid the guns below.

We are the dead; short days ago
We lived, felt dawn, saw sunset glow,
Loved and were loved, and now we lie
In Flanders field.

Take up our quarrel with the foe!
To you from failing hands we throw
The torch; be yours to hold it high!
If ye break faith with us who die,
We shall not sleep, though poppies grow
In Flanders field.

Op talloze gedenkplaatsen in de dorpen en steden van Canada zal op Remembrance Day, 11 Nov. a.s., 2 minuten stilte in acht worden genomen ter herinnering aan hen die gedurende de beide wereldoorlogen hun leven gaven. Men ziet hier kadetten van de Royal Canadian Navy op Remembrance Day op wacht bij het cenotaaf in Victoria, B.C.

Shadows

I cannot think that God has meant
For shadows to be fearsome things.
Else He would not have given us
The shadows of His wings.
Nor would His tall trees by the way
Trace out a cool sweet place
Where weary travelers may pause
To find His soothing grace.
Nor would the shadows of the night
Enfold us in that tranquil rest
That falls upon the sleeping babe
Rocked on its mother's breast.
And though the shadows over life
May seem to creep apace,
Behind the darkest one of them
Is His assuring face!

— *Mrs. Claude Allen McKay*

ON YOUR WAY

"Blessed shalt thou be in the city, and blessed shalt thou be in the field."
Deuteronomy 28:3.

This is what we crave as a people, and as a nation. Yes, all the nations of the world crave it: blessings in the city, and blessings in the field. We desire God's blessings everywhere, wherever we live, and in whatever we do. So we sing, and so we pray: "God bless our native land" and "Bless this house, O Lord, we pray". And in many other ways we give expression to our desire.

Naturally, Israel also desired God's blessings everywhere, both in the city and in the field, as they stood upon the threshold of entering the promised land. But God's blessings to us as a people, or as a nation, do not just come of themselves. No, they come to us upon the condition of obedience and faithfulness to God, who is the giver of them. This we must always remember.

Therefore, Moses reminded the people of Israel of this important truth at this point in their history. Said he, "And it shall come to pass, if thou shalt hearken diligently unto the voice of Jehovah thy God, to observe to do all his commandments which I command thee this day, that Jehovah thy God will set thee on high above all the nations of the earth; and all these blessings shall come upon thee, and overtake thee, if thou shalt hearken unto the voice of Jehovah thy God." (vss. 1, 2).

It is well for us, and for all nations, constantly to remind ourselves of this important truth, which was so plainly spoken to Israel, and was written also for us today. We, of the western world, here on the North American continent have been abundantly blessed by God, as no people ever before. But it will not continue unless we shall hearken diligently to the voice of our God to do all his commandments which He has commanded us. Indeed, the rumblings of judgment are heard all around us. Let us give heed, and take warning! Lest instead of blessings, His curses come upon us.

Peter F. Dahn.

To the Point

Kerkelijke eenheid

Daar zijn we allemaal voor. Hebt U ooit wel eens iemand gesproken die zich daartegen durfde te verklaren? Die er niet "van ganser harte" naar verlangde?

De moeilijkheden komen pas als U over de mogelijkheid en over de methoden van meer kerkelijke eenheid gaat spreken.

Dat wat meer kerkelijke eenheid de zaak, die de emigranten uit Nederland komende met een Reformatorisch erfgoed allen zeggen voor te staan, geen kwaad zou kunnen doen, moet inmiddels wel duidelijk zijn. U moet zich dat toch werkelijk eens proberen in te denken, wat het betekenen zou in ons Nieuwe Vaderland, als de mensen niet hoefden te leren verstaan wat onderscheid er is tussen: Christian Reformed, Free Christian Reformed, Old Christian Reformed, Old Netherlands Reformed, gewoon Reformed en Canadian Reformed.

Eerlijk gezegd weet ik niet wat een Canadees in zo'n geval zou zeggen, maar ik ken een goede stad in het Oude Vaderland waar men in zulke gevallen pleegt te zeggen: "Gooi het maar in m'n pet".

Als U het rijtje goed bekijkt moet U toch ook wel het gevoel krijgen dat het wel wat teveel luxe weerspiegelt, een luxe die de wereld van vandaag niet meer verdragen kan. Een luxe, die teveel is voor elk weldenkend Canadees- en ook Nederlands mens. Om niet te spreken over Hem, die de Heer is van de kerk.

Als U het mij vraagt moet er beslist wat aan gedaan worden. Hoe? Nu moet ik natuurlijk oppassen, anders krijgen we ruzie. Maar in alle bescheidenheid zou ik willen voorstellen, dat we allemaal beginnen met een serieus gebed. Niet naar ons zelf toe, maar naar God toe.

Dat we dan eens gaan overwegen of het niet mogelijk is om voorlopig een streven op gang te brengen naar een soort federatief verband van kerken. Waarbij ieder volkomen zichzelf blijft; maar waarbij elk der betrokkenen het recht geeft en krijgt om eens een dominee uit een der andere formaties te laten "optreden" in de dienst des Woords en der Sacramenten.

Men houdt dan het initiatief in eigen hand en kan dus weren wie men niet geschikt acht voor eigen kerkgroep.

Verder zou een Kerkelijk "Gesprekcentrum", gevormd uit vertegenwoordigers uit al die kerkformaties, geen kwaad kunnen.

En op de duur zou een interkerkelijke conferentie mogelijk kunnen zijn.

Vindt U het idee te gek? Mij goed. Maar U gelooft toch ook niet dat onze kinderen in de wereld van de toekomst al die onzinnige en zinnige onderscheidinkjes zo belangrijk zullen vinden, dat ze daarin de wil van den Heer der Kerk zullen willen belijden?

Als ik pleit voor de eenheid der kerk pleit ik voor het behoud van de jeugd wat betreft dat Reformatorische "erfgoed".

CORRECTIE

Abusievelijk is als schrijver van het hoofdartikel "Een nationale gebedsdag?" in ons nummer van verleden week de naam van Dr. R. Kooistra genoemd. Dit artikel was niet door Dr. Kooistra doch door D. Farenhorst geschreven. Wij bieden Dr. Kooistra onze excuses aan voor deze vergissing.

Red.

YOU ARE INVITED

"Ho, every one that thirsteth, come ye to the waters, and ye that hath no money; come ye, buy and eat; yea come, buy wine and milk without money and without price."

Is. 55:1.

"Water, Water, only fourty cents a gallon!"

No you can not imagine hearing such a salesman's call in the streets of your town or city, can you? Yet with all the pollution of the air — and in this way also of the water — the time may come when we actually have to buy our drinking water.

But this call was very real many years ago in Jerusalem and is still heard every day in many places in the Orient. Water in many a city and town is not as readily available as it is here and even in Canada we have lots of farmers and people living in the country who have to put forth quite an effort to obtain their essential water supply. In such cases water costs money, maybe not directly, but certainly indirectly. It is costly business, if you have to drill a new well.

In the East selling water is still a trade, as the milkman here going from house to house. And there it has been a trade for more centuries than the number of decades we have been selling gas through service stations.

Now it does not happen very often that the station-attendant sells free gas, not even in a so-called gas war; in the same way, the man who is selling water wants to be paid. The salesman who would haul water from a far away fountain, river or well with his donkey tank-wagon and then would give it away free upon arrival in the city would be considered crazy.

What about God?

God gives it away for nothing. He knows that we cannot even pay for water, yet He offers "wine and milk without price".

Yes, I know it happens in our times too sometimes, that essential food is given away "for nothing" in a war-torn country, if the population is on the brink of starvation. How thankful we are, that this still happens! It is not crazy . . . it is providing for much needed help. It does not mean, however, that the food, which is given away free, has not been paid for at all. Somewhere in the world, there are people who pay for it, whether they know it or not.

Now the things God gives away free have been paid for also. But there were no people on earth who could pay the price of the water, wine, milk and food we needed. This means then that no-one was able to pay for sin, for we all have sinned. Who footed the bill? God did. He gave His only Son. He came, suffered, died and so paid the bill on the cross in His cruel death.

We just had Reformation-Day. It reminds us of God's grace, which is both rich and free. It is Christ alone, grace alone and faith alone.

And tio this free grace you have been invited.

Can the starving native resist the smell of food?

Yet, many do not come.

They have too many invitations, they figure. To get right with God must wait. First they are occupied with their careers or their cars. Many a one takes his hobby with him into the livingroom and leaves God outside, waiting in the lobby. They are so busy that they do not notice anymore their hunger for salvation nor their thirst for justification. They spend money for that which is not bread, Isaiah says.

You are invited.

God says: "Come".

And you need coming.

Why then are you staying home?

Staying means starving and coming means: "Come in!"

R. Kooistra.

FOR THE FARMERS

Reeds verschillende malen heeft de redactie van "Calvinist-Contact" me gevraagd om zo nu en dan eens wat te schrijven voor onze farmers. Hoe in de wereld is het mogelijk dat ze dat doen aan een klein boertje dat zich heel de dag moet bemoeien met tractors, varkens en koeien. Maar daar zal de redactie wel zijn wijze bedoelingen mee hebben. In elk geval ben ik het met de redactie eens dat de landbouwer voorlichting nodig heeft, ook in ons mooie blad "Calvinist-Contact". En daar mag ik nu aan meehelpen. Dit is voorwaar geen kleine taak, die mij eigenlijk wel wat te zwaar is. Vannacht was er een zeug aan 't biggen, en daar ben ik altijd bij en toen moest ik ook aan deze opdracht denken. En plotseling kreeg ik een goede ingeving, n.l. deze: "Als ik nu eens aan onze farmers vroeg welke onderwerpen ze graag zouden behandeld hebben en met welke moeilijkheden zitten ze." Dan zou ik het al een heel stuk gemakkelijker krijgen. Want Canada is nogal tamelijk groot, en ik kan maar op één plaats tegelijk wonen en ken dan ook de omstandigheden in alle provincies niet. Natuurlijk kunnen we niet alle onderwerpen tegelijk behandelen, want wie 't eerst komt, wie 't eerst maalt. Mijn naam is "Krelis", adres "Calvinist-Contact".

Reeds enkele malen hebben verschillende farmers in "Calvinist-Contact" iets geschreven over Christelijke organisatie en dat is wel belangrijk. Nu hoorde ik verleden week dat er in Ontario een Federation of Christian Farmers Associations is opgericht. Daar ben ik blij mee, en ik hoop dat dit kleine boompje mag groeien temidden van het grote bos. Het staat wel erg in de schaduw en veel levenslicht heeft het niet, maar de grond waarin het staat is goed, want het staat immers op Gods Woord. Gisteren beweerde een dominee voor de radio dat deze wereld van de mens is, want, zo vervolgde hij, na de zondeval in het paradijs verdreef de Here Adam en Eva en gaf hun 6000 jaar om hun fout te herstellen. Gelukkig weten wij beter en daar kunnen we nooit dankbaar genoeg voor zijn, want dit is Gods wereld waarin Hij ons heeft geplaatst om Hem te dienen, dus ook in het organisatieleven en op de boerderij. Wij hebben geen stukje in ons leven waar de Here niet in mag, en ook niet een apart kamertje in ons huis waar we enkel maar met de Here spreken. We doen dat de gehele dag, ook als we in de grond krabben en zien of de tarwe al op komt. We weten immers dat dit niet vanzelf groeit maar dat Hij de wasdom geeft. Daarom was ik blij te horen, dat er een begin is van een Chr. landbouworganisatie en wens het bestuur Gods onmisbare zegen toe en hoop dat ze de wijsheid van Salomo en het geduld van Job mogen ontvangen.

Later meer. Uw

KRELIS.

CALVINIST-CONTACT

DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY

P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Phone 547-1488 and 547-1489

Calvinist-Contact is published Friday every week.

Closing date: Saturday before date of issue.

Subscription price: $ 4.00 per year.

Published by Guardian Publishing Co. Ltd., Hamilton, Ont., on behalf of the Calvinist-Contact Publishing Association.

Executive Committee: Rev. Jac. Geuzebroek (President), Rev. A. H. Venema (Secretary), Rev. J. Van Harmelen, and D. Farenhorst.

In charge of editorial matters: D. Farenhorst.

Associate Editors: Rev. A. De Jager, Rev. F. Guillaume, Rev. K. Hart, Dave Valstar, Rev. H. Van Andel, Rev. T. C. Van Kooten.

Department Editors: Rev. J. Ehlers, Rev. D. N. Habermehl, Mrs. T. Van Ameyde, Rita Van Westenbrugge, Mrs. A. Wagenaar.

Contributors: A. Bisschop, C. Bijlenga, Rev. J. De Jong, Rev. John Gritter, Rev. A. B. C. Hofland, W. C. Homburg, Rev. N. B. Knoppers, Rev. Dr. R. Kooistra, Rev. H. W. Kroeze, Rev. J. Kuntz, Rev. J. Overduin, Rev. A. Persenaire, Dr. L. Praamsma, Wm. R. Rang, Rev. A. W. Schaafsma, Rev. D. J. Scholten, Prof. Mr. L. W. G. Scholten (The Netherlands), Rev. Dr. P. Schrotenboer, Rev. Dr. G. J. Spykman, Rev. L. Tamminga, J. W. F. Uitvlugt, Rev. A. J. J. Vanden Pol, Mr. J. VanderVliet, Mr. D Van Leeuwen, C.P.A., Tjits Veenstra (The Netherlands), Rev. H. A. Venema, Mr. L. Verbeek, A. Verdun, P.Eng., Rev. J. Vriend, Rev. M. Vrieze, and others.

Abolition Operation

With megaton bombs blasted off in various regions, feverish reaction from state heads related in column upon column, headlines announcing impending doom, the newspaper of late carries little appeal.

Can we prevent the threatening disaster of all what is predicted in print or voiced in strong verbal tones? Various opinions have been expressed. Perhaps we should take note why opinions vary so greatly and make research among ourselves in what direction we are headed or have failed. Today, we are told by quite eminent leaders that the danger of destruction is doom that threatens from the outside.

At the last Teachers' Convention in Muskegon, Michigan, Dr. Zsiros, professor of Classical Languages at Hope College, said that we must be on our guard against the foe within. Dr. Zsiros has seen the horrors of war in Hungarian uprisings, and escaped death miraculously, but he feels the escape is only for one purpose — so that he might warn America of her immediate danger within.

This same opinion was expressed by Dr. Carl McIntire, who addressed an assembly in the Jarvis Street Baptist Church, Toronto, some weeks ago. Dr. McIntire had been asked to speak in protest of some Russian Baptist ministers who were to address and preach in various churches of Ontario the succeeding week. He called them "wolves in sheep's clothing" who had come to infiltrate the church with communistic ideologies of common brotherhood in Christ.

McIntire, president of the International Council of Christian Churches, said that the Baptist World Alliance had been effectively used by the communist. Their two price actors, Dr. Jakov Zhidhov and Alexander Karev, served on this stage already in the days of Stalin, and were now under Khrushchev's direction. They had attended the Baptist World Alliance in Brazil in 1959 to gain followers in that country. They had made strong alliances with the World Council of Churches and the National Council of the Churches of Christ in the U.S. of America and were now ready to win the favour of the Canadian churches with pious phrases. Their aim was to get as many church bodies into one great alliance — one great church. Dr. McIntire enumerated several strongholds the Russians have already in the U.S., viz- the American Russian Institute with headquarters in New York, Philadelphia, San Francisco, Los Angeles and other organizations such as the American Trading Corp.

The reports that the two Russian preachers gave, said Dr. McIntire, were completely false, and he had ample proof of various testimonies sworn before the Security Committee of the U. S. Congress. The church in Russia is not free, all who are open are under direction of secret police, and Dr. McIntire maintained that they were in our audience that night. And well they might have been. Dr. McIntire listed several outstanding Russian church leaders as top-ranking agents for the secret police and he had sworn statements to verify his claim.

It might do well for the readers of Calvinist-Contact to secure these documentary evidences, "The Russian Baptists" can be obtained from the "20th Century Reformation Hour", Box 218, Collingwood, New Jersey. The entire address of Dr. McIntire is printed in The Gospel Witness (Oct. 19 issue), 30 Gerard Street, Toronto. The Rally Service held for the two Russian preachers is also printed in this paper and it reveals some very dramatic assertion about "The Prince of Peace".

Some of our teachers were also able to hear Dr. Zhidkov preach through an interpreter that following Sunday. He preached on "Fellowship" 1 John 1-3, related how he had seen the work of the brethren in Canada and now the farewell was here — "In everything give thanks". He spoke about misunderstanding and sincere desire for cooperation. (Khrushchev's line). "Some may not praise us, but Jesus wasn't praised either". Then some more dissertation on peace and fellowship and common brotherhood and a brotherly embrace during the singing of "Blest Be the Tie". It was all very emotional, typical of what the audience wanted to hear.

The controversial (Banner) film "Abolition Operation" was shown the night of Dr. McIntire address. Dr. McIntire called our attention to the communistic infiltration among our youth. The film will speak for itself. Not only our churches but in particular the youth, the innocent, who give little thought of what it all implies, are exposed to the ruthless tactics of the communist, they are made to do the dirty work for them.

Let us by all means see this film. It is available in Toronto, since the P.T.A. of Timothy Christian School will show it on NOVEMBER 16 in the SECOND CHRISTIAN REFORMED CHURCH, 265 Albion Road, TORONTO.

Come, see, and read, so that we may be better prepared and alerted to destroy the enemy within.

J. Visser

Najaarsvergadering van de Ontario Alliance

Op Zaterdag 4 November j.l. kwam de Ontario Alliance of Christian Schools in haar jaarlijkse najaarsvergadering bijeen in de Calvin Christian Reformed Church te Dundas.

De grote opkomst naar deze vergadering laat wel zien, dat de christelijke school een grote plaats in het leven van onze mensen inneemt. Men komt van heinde en ver, sommigen zelfs van afstanden van meer dan 200 mijl, om samen te spreken over de huidige gang van zaken en de te nemen maatregelen ter bevordering van de christelijke schoolbeweging.

In het secretariaatsrapport werd ook gedoeld op de belangstelling die de beweging buiten eigen kring geniet, getuige o.a. de in dit jaar gehouden conventie van de National Union of Christian Schools. Het was de eerste keer dat deze jaarlijkse conventie op Canadese bodem werd gehouden en het bleek een zeer geslaagde conventie te zijn geweest.

Het Teachers Recruitment Fund is nog steeds een der belangrijke takken van activiteit van de Alliance. Dit fonds is opgericht om begaafde jongelui financiele steun te verlenen, indien zij zich willen bekwamen voor het onderwijs doch daartoe financieel zelf niet in staat zijn. Alleen voor dit najaar had de Alliance vijftien nieuwe aanvragen ontvangen. De penningmeester, Mr. H. P. Schuringa moest echter mededelen, dat het fonds momenteel met een tekort zit. Spoedige aanvulling is nodig, wil de Alliance in staat blijven aan de aanvragen te voldoen.

De werkzaamheden van de organisatie hebben zich zodanig uitgebreid dat een "full time man" noodzakelijk is geworden. Hiervoor waren plannen ontworpen, doch het bleek nog onmogelijk deze uit te voeren. Het bestuur werd daarom opgedragen aan deze zaak te blijven werken en in de volgende vergadering met nadere inlichtingen en zo mogelijk met nieuwe voorstellen te komen.

Een interressante discussie ontstond, toen het punt ter sprake werd gebracht of het al dan niet juist is te trachten subsidie van de regering te vragen. De discussie ontspon zich naar aanleiding van een rapport dat over deze kwestie werd uitgebracht. Het ging hierbij niet zozeer om het verschil tussen subsidie en vrijstelling van public school tax (property tax), dan wel om de vraag, wie de verantwoordelijkheid voor de opvoeding draagt: de ouders of de staat. Op dit punt bleek ingrijpend verschil van gevoelen te bestaan. Twee meningen stonden tegenover elkaar. De eerste was dat de verantwoordelijkheid voor de opvoeding bij de ouders berust en dat de staat die verantwoordelijkheid alleen overneemt, indien deze door de ouders wordt veronachtzaamd. Op deze opvatting was het rapport gebaseerd. De andere mening was, dat de opvoeding van de kinderen een staatsaangelegenheid is, omdat deze opvoeding een "corporate responsibility" van allen is, waarbij de staat rekening dient te houden met de wensen van de ouders.

Men kon elkaar tijdens de vergadering niet vinden. De voorzitter, Rev. H. A. Venema van Toronto, die opnieuw blijk gaf een vergadering met vaardige hand te kunnen leiden, moest om des tijds wille de bespreking bekorten. Het rapport werd terug verwezen naar het bestuur, die het opnieuw in studie zal moeten nemen en op de eerstvolgende algemene vergadering in het volgend voorjaar zal moeten rapporteren. Wij konden echter een gevoel van spijt niet onderdrukken, dat deze kwestie nu niet doorgesproken kon worden, want hier was een discussie aan de gang, die niet alleen het hart van de christelijke schoolbeweging raakt, maar bovendien een standpunt ten aanzien van de taak van de overheid in het geding bracht. Wij zijn echter zeer benieuwd naar het rapport dat nu in de volgende vergadering zal worden uitgebracht.

Na de lunch hield Rev. J. Quartel van Hamilton een inspirerende rede over "Christian discipleship", welke rede met veel aandacht werd gevolgd.

In de vacature, ontstaan door het aftreden van Rev. A. B. C. Hofland van Sarnia als bestuurslid, werd Mr. W. Kleefman, eveneens van Sarnia, gekozen.

Na een kort, doch geestig slotwoord van de tweede voorzitter van de Alliance, Rev. A. De Jager van Toronto, werd deze goed bezochte en geslaagde vergadering gesloten.

Death, Be Not Proud

Death, be not proud, though some have called thee.
Mighty and dreadful, for thou art not so:
For those, whom thou think'st thou dost overthrow,
Die not, poor Death; nor yet canst thou kill me.
From rest and sleep, which but thy picture be,
Much pleasure, then from thee much more must flow;
And soonest our best men with thee do go,
Rest of their bones and souls' delivery.
Thou'rt slave to fate, chance, kings and desperate men,
And dost with poison, war, and sickness dwell;
And poppy of charms can make us sleep as well
And better than thy stroke; why swell'st thou then?
One short sleep past, we wake eternally,
And Death shall be no more: Death, thou shalt die!

John Donne

John Donne, the author of this sonnet, late in his life became a clergyman in the Church of England. Although he lived from 1572-1631, it is interesting to note that only in our days the first edition of his sermons is being published (in twelve volumes). John Donne had the gift of presenting the truth of the Word of God in a literary fashion and if our ministers were not so terribly busy, it might be profitable for their audience if these sermons were studied somewhat very carefully.

This little poem is a sermon in itself. The style is so compact that it is not possible to leave out a single word. On the first reading this type of poetry is unrewarding. Every word has to be thought over in its proper context and even the images have to be intellectually visualized. But after this careful word by word study, one sees, as in a flash, the meaning in all its fulness.

This sonnet would be an appropriate funeral sermon. In the first four lines Donne tells us that many people are afraid to die because Death overthrows everyone. But, says Donne, the sad thing for Death is that those people he wants to kill worst, do not die. Christians are not afraid of death since they die to live.

In line 5-8 Donne says that Death is actually pleasant. Sleep, which is only a picture of Death, affords us rest and pleasant dreams. How much more pleasant will not Death be, which is the real thing. Through Death we enter into the real world of our dreams, namely Heaven.

In lines 9-12 Donne tells Death that really he is only a slave. He is a slave to mankind who by their own means, such as war, murder, poisoning have death in their power. Death has nothing in itself to be proud of.

Then Donne sums up the Fate of Death as well as the hope for the Christian in the last lines. Death is already conquered by Christ but is only breathing its last gasps. The Christian awakes, but Death is the one who is going to die.

John Struyk

By way of a little help I would like to inform you that "poppy and charms" (line 11) means: papaver en tovermiddelen.
Editor.

ZULLEN WIJ HELPEN

"The United Way"?

door Dr. R. KOOISTRA

II.

In ons voorgaande artikel beloofden we thans onze mening aan de orde te zullen stellen. We doen dat met enige aarzeling, want hoe algemener de actie is, hoe moeilijker het wordt opbouwende critiek te leveren. Men wordt niet gemakkelijk meer gehoord.. En als men gehoord wordt, dan haalt de massa de schouders op en zegt: "Daar heb je hem ook weer". Niettemin beschouwen we ons perswerk toch ook als dienst aan de waarheid te zijn en willen we dus, op onze bescheiden wijze, aan de verbreiding van wat, naar onze overtuiging, waar behoort te zijn, onze medewerking verlenen. We beginnen met het minst belangrijke.

De wijze van propaganda.

Het spreekt wel haast vanzelf dat men in zo'n algemene actie offers moet brengen wat betreft de wijze waarop de propaganda wordt gevoerd. Men kan toch niet verwachten, dat in onze zozeer geseculariseerde cultuur het werk van the "United Appeal", "Community Chest" of "the Red Feather Campaign" zou worden aanbevolen met een beroep op onze gevoelens van Christelijke barmhartigheid. Wij kunnen eenvoudigweg niet zeggen: "Christus deed zoveel voor ons, wat doet U voor de Community Chest"; we kunnen niet verwachten **dat het** woord van de Heiland: "Voorwaar, Ik zeg u, in zoverre gij dit aan één van mijn minste broeders hebt gedaan, hebt gij het Mij gedaan" (Mattheus 25:40) het grondmotief van deze actie zou worden. Bovendien krijgen we het dan wat moeilijk als we denken aan de steun die gegeven wordt aan gezelschappen, die de troepen "overseas" gaan vermaken.

Nu hoor ik u al zeggen, dat we die dingen toch niet te ver moeten doordrijven en dat we als we zo doorgaan, onszelf wel kunnen betitelen met de naam van **betweters.** Op deze manier zouden we gaan behoren tot het uitstervend geslacht van de **nachtschuit-generatie** van de 20ste eeuw. Een mens moet met zijn tijd mee, nietwaar? En wat doen die culturele zwartkijkers nu zelf?

Ik geef graag toe, dat u, als u voor de rechter komt wegens een overtreding laten we zeggen van de speed-laws (wat onder calvinisten nogal eens schijnt voor te komen), niet behoeft te verwachten, dat de rechter eerst een preek gaat houden over de functie van de overheid in verband met de snelheid waarmee U belieft te rijden. Nee, de man in de toga gaat heel koel en zakelijk na, of u zich aan de u ten laste gelegde overtreding hebt schuldig gemaakt, al dan niet. En zo doet hij, als rechter, zijn plicht.

Maar met de "United Appeal" wordt het wat anders. Juist omdat dit een "appeal" is, gaat men van alles en nog wat zeggen. Men moet immers propaganda maken?

Welnu, hier volgen enkele voorbeelden uit de praktijk van dit werk.

In een artikel wordt de actie die aan de eigenlijke "appeal" vooraf gaat als volgt beschreven:

"A busy executive leaves his desk, a corner shop keeper locks the door and adjusts a sign to read 'back at two o'clock'. A plant foreman changes to street clothes, a young mother gives a last word of caution to the baby sitter. A teacher joins a student, a nurse stops to pick up a neighbour. All ages, all languages, all professions and jobs, all interests are present when a United campaign volunteer meeting is called."

Als commentaar geeft de auteur van deze beschrijving het volgende oordeel: "This sample scene shows how downright helpful and good people can be."

Een andere "Editorial Outline" verschijnt onder de kop: "This is the time for all good men...."

Wel, dan zegt ons Calvinistisch hart, dat "we allen in zonden ontvangen en geboren worden" en "dat wij ganselijk onbekwaam zijn tot enig goed en geneigd tot alle kwaad", zodat wij dan misschien maar beter kunnen thuis blijven.

Een **tweede punt** van overweging in onze critiek op de wijze waarop de propaganda gevoerd wordt, ontlenen we aan één van de nieuwste publicaties over dit werk, waarin we lezen: "...Bovendien wordt het publiek op deze "United Appeal" wijze slechts éénmaal per jaar lastig gevallen. Men is dus verschoond van al de verschillende collecten, waarvoor anders het gehele jaar door aan de deur wordt geklopt."

Wel ja, een gestroomlijnde wereld produceert ook een gestroomlijnde barmhartigheid. In vroeger dagen gaven we voor de blinden, nadat we een film over het blindentehuis gezien hadden. Nu zien we niets meer en geven maar in het algemeen. We zien de ellende niet meer, alleen een mooie, rooie veer. In onze huizen zien we geen geboren-worden en sterven meer, dat is geannexeerd door het ziekenhuis en speelt zich af binnen de enge ruimte, die we daarvoor gereserveerd hebben; ziekte hebben we ook al uit onze huizen gebannen, we zien geen mensen meer pijn lijden. In het ziekenhuis houden we de patiënten beter onder controle en zoals een standaard uitdrukking hier zegt "comfortable". Het woord comfort kan "troost" betekenen, maar ook "gemak". En het laatste krijgt meer nadruk dan het eerste. The Comforter is een naam voor de Heilige Geest, maar in Amerika betekent het woord ook een **gewatteerde** deken en in Canada kan het ook gebruikt worden voor een **fopspeen.** Denkt u dat zich eens even in: door onze (geseculariseerde) taal worden de Heilige Geest en het fopspeentje met de gewatteerde deken onder één noemer gebracht! Men zou er om kunnen huilen.

Evenwel, om niet te ver uit de koers te geraken, menen we dat het maar wat armoedig klinkt om te zeggen dat het voordeel van de United Appeal is dat men maar één keer per jaar wordt **lastig gevallen.** Zolang als je zelf geen teenagers hebt, behoef je dus maar eens per jaar te denken aan de gederailleerde jeugd.

We zien deze zelfde tendenz ook in vele Protestantse en zelfs Calvinistische kerken. In vroeger dagen gold het woord van de Heiland "...de armen hebt gij altijd bij u" (Joh. 12:8) als een aanwijzing dat er in elke eredienst ook voor de armen gecollecteerd moest worden. Tegenwoordig worden wij in vele kerken maar eens per maand aan de nood der armen op voorzichtige wijze herinnerd. Voor de armen, niet voor de rijken, ben ik er blij om, dat het "Poor Fund" "Benevolence Fund" is geworden en de collecte voor de armen, de collecte "voor de dienst der barmhartigheid." Toch kan ik nooit vergeten de K en de A, die op twee van de drie zwartfluwelen collecte-zakken in de kerk, waar ik als jongen toe mocht behoren, in goud geborduurd waren. Als de gedachten zich niet bij de preek konden houden, gaven ze me dikwijls stof tot nadenken.

Tenslotte nog een derde punt in verband met de propaganda voor "United Appeal". In drie van de vier "radio spot announcements" komen we in aanraking met bepaalde bijzondere noden van onze tijd. Eén gaat over Mary, die, als ze haar kind aan de sociale werker van de "Children's Aid Society" overhandigt, zegt: "Give him away! I don't want him."

De tweede beschrijft ons Huck Finn, een halve wees, wiens vader een dronkaard is en de derde vertelt ons van Jimmy, die van huis weggelopen is uit haat tegen zijn vader, ook een dronkaard. Jimmy is nu bij pleegouders. "Jimmy's mother smiles today when she visits her contented boy. Jimmy's future is bright." Ik weersta de verleiding om dit laatste bericht nader te analyseren, want ik vermoed, dat men, althans in de beschrijving ervan, ook weer wat van de fopspeen gebruik gemaakt heeft.

Waar ik echter op wijzen wil is het feit, dat, hoewel de "United Appeal" in de plaats waarvan het propagandamateriaal mij werd toegezonden, zich inspant voor 38 verschillende organisaties, het werk van propaganda voor de radio zich alleen bezig houdt met ontspoorde kinderen (ook Mary is waarschijnlijk nog een kind). Het gevaar van een **united appeal** is dat men alleen appelleert voor de meest dramatische noden.

Al het bovenstaande echter kan men beschouwen als "kanttekeningen" bij de zaak zelf. Daaraan hopen we een volgende keer toe te komen.

R. Kooistra.

Ingezonden

NEDERLANDSE BAZAAR IN TORONTO

Het Nederlandse Bazaar Comité stelt het bijzonder op prijs om allen die meegewerkt hebben aan de op 7 oktober j.l. gehouden bazaar, hartelijk te bedanken voor hun aandeel in het welslagen van deze onderneming.

Het comité wil tevens diegenen die geïnteresseerd zijn in de opbrengst van de bazaar, meedelen dat een totaal van $ 2200.— bereikt is.

Dank zij deze aktie, die georganiseerd werd onder auspiciën van het Nederlands Centrum, zal de eerstkomende twee jaar weer een mooi aantal kerstpakketten naar behoeftige landgenoten gestuurd kunnen worden.

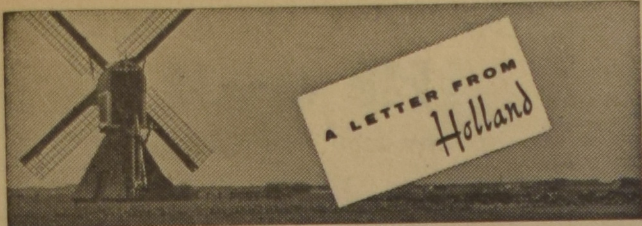
Bovendien is een bedrag van $ 1000,— overgemaakt aan "The Netherlands Centre Charitable Foundation". Uit dit fonds kunnen landgenoten, die buiten hun schuld in financiële moeilijkheden zijn geraakt, gesteund worden.

De hoofdprijs (een AM en FM radio van Philips) werd gewonnen door de heer P. Faber. De tweede en derde prijs, resp. een staande lamp van de firma Knob Hill en een electrisch scheerapparaat van Philips, vielen toe aan de heer G. Brouwer en mejuffrouw H. Strijland. Van het schilderij door de firma de Boer ter beschikking gesteld, was de heer P. Bettings de gelukkige winnaar. De enorme taart van bakker Rood moest door twee winnaars gedeeld worden.

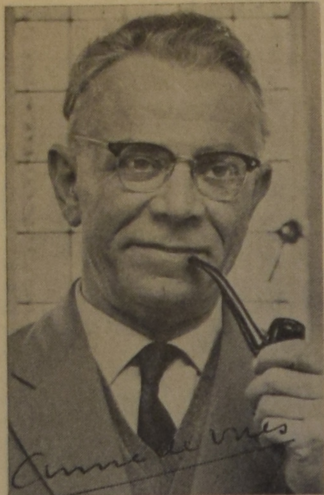
De hele dag stond in het teken van saamhorigheid en vlotte samenwerking: een verschijnsel waarvoor wij niet dankbaar genoeg kunnen zijn.

Het Bazaar Comité hoopt in de toekomst op Uw steun te mogen blijven rekenen.

Namens het Bazaar Comité,
Mrs. D. Hiel, voorzitster.

door Mej. Tjits Veenstra

De vorige week zat ik bij Anne de Vries en zijn vrouw Alie een kopje koffie te drinken, toen daar juist de eerste exemplaren van de Engelse vertaling van zijn kinderbijbel werden bezorgd. Het was leuk om die verraste gezichten te zien. Ze gunden zich nauwelijks de tijd om de boeken uit te pakken, duwden mij haastig een exemplaar in handen en gingen meteen bladeren. Af en toe werden er enkele zinnen voorgelezen: uit de Kerstgeschiedenis, de gelijkenis van de Goede Herder, enz.

Anne de Vries woont hier in Zeist op de weg naar Huis ter Heide. Op zijn huis staat als windwijzer: Bartje met zijn bundeltje op de rug op zoek naar het geluk.

Anne en Alie zijn heel aardig, je bent er altijd welkom en ze kunnen zo heerlijk luisteren. Anne's eerste boek was Bartje. Maar deze bijbel voor kinderen tot ongeveer 12 jaar heeft die eerste roman overvleugeld. Hij schreef hem in de oorlog. In 1947 is hij verschenen bij Kok. Nu is hij in meer dan tien talen vertaald. In Afrika gebruiken ze hem op de zendingsvelden. In Berlijn wordt hij door de Innere Mission (evangelisatie) verspreid onder de vrouwen van de straat. Die lezen hem van a tot z: "Eindelijk een bijbel die we kunnen begrijpen," is haar verzuchting.

Nu is hij dan ook in Canada verschenen onder de titel "The Children's Bible" bij Kingston Trading Company. (Zie advertentie in dit nummer.) Het is een gelukwens voor u waard!

De bijbelse verhalen worden er zo eenvoudig en glashelder in verteld in een taal die kinderen van 5 tot 12 boeit. U kunt er uit voorlezen, zij kunnen hem zelf lezen. En op de platen raken ze niet uitgekeken. Mijn jongste broer leest er uit voor aan tafel. Hij is pas voor de vijfde keer begonnen en zijn beide jongens hangen nog altijd aan zijn lippen. Toen ik er de laatste keer logeerde, las hij over Jozef die door zijn broers in de put werd gegooid. "Maar hij komt er wel weer uit, hoor!" troostte Henk van zeven mij.

De kapitein en de stuurman van de Noord-Holland zijn in Djakarta tot twee maanden veroordeeld, omdat zij bij een poging om een Grieks schip te helpen in Indonesisch water hebben gevaren. Hun schip werd in beslag genomen. Maar tegen het laatste hebben de beide officieren hoger beroep aangevraagd. Indonesië is op het ogenblik nogal verbeten op ons, vanwege het voorstel van minister Luns in de Verenigde Naties om Nieuw Guinea onder beheer van de V.N. te brengen. In de Algemene Vergadering van de V.N., in hun eigen land, en waar ze maar de kans krijgen om iets te zeggen, doen Indonesische regeringsfunctionarissen felle aanvallen op Nederland. Ondertussen zijn de Papoea's in Nieuw Guinea zelf ook in beweging gekomen. Zij hebben een Nationaal Comité opgericht en een manifest opgesteld, waarin ze Nieuw Guinea een nieuwe naam geven: Papoea Barat, ze hebben verder een eigen vlag en een eigen volkslied gekozen.

De groep Rijkens heeft — ondanks beloften zich afzijdig te houden — in New York toch weer contact gehad met Indonesische functionarissen. Het is hen erg kwalijk genomen. Het R.K. kamerlid, mr. K. T. M. Rijckevorsel heeft de minister zelfs voorgesteld de paspoorten van de leden van de groep in te trekken.

De Russische geleerde Alexei Goloeb heeft politiek asiel in ons land gekregen. De Amerikaanse senator Kenneth Keating heeft voor de Amerikaanse televisie gezegd, dat hij moest worden uitgenodigd naar de V.S. te komen. Het gevecht dat op Schiphol uitbrak tussen onze marechaussee en leden van de Russische ambassade bij het vertrek van mevrouw Goloeb heeft een lange staart gekregen. Twee dagen later is de Russische ambassadeur plotseling naar Moskou vertrokken, zogenaamd om het Partij Congres te bezoeken. Onze regering heeft diezelfde dag twee ambassade-functionarissen het land uitgewezen, zij zijn een dag na ambassadeur Ponomarenko vertrokken. Weer een dag later, op vrijdag 14 oktober, heeft onze regering ook de ambassadeur tot persona non grata verklaard. Moskou heeft toen onze ambassadeur mr. H. A. Helb uitgewezen, dat wil zeggen, de Russische regering heeft het geprobeerd, maar de nota was zo beledigend dat mr. Helb hem niet heeft geaccepteerd maar teruggezonden, waarop onze eigen regering hem maar heeft teruggeroepen. Hij arriveerde in Schiphol met zijn Siamese poes in een mandje en kreeg een hartelijke ontvangst. Zijn vrouw volgt, zodra ze alles voor de verhuizing heeft geregeld.

Mevrouw Goloeb heeft in Moskou — volgens een Russisch blad — onze politie uitgescholden voor bandieten en struikrovers. Zij had nu zelf kennis gemaakt met de "woeste zeden van het veelgeprezen Westen". Het communistisch kamerlid Bakker heeft geëist, dat de commandant van de marechaussee zou worden ontslagen, maar de minister heeft gezegd, dat hij alle lof verdient voor zijn beheerst optreden en dat de ambassadeur het slechts aan zijn politieke onschendbaarheid dankte, dat hij niet was opgepakt wegens verzet tegen de politie.

VRIJGELATEN OPVARENDEN VAN DE SLEEPBOOT "NOORD-HOLLAND" TERUG IN NEDERLAND.

De in Indonesië vrijgelaten opvarenden van de Nederlandse sleepboot "Noord-Holland" X, welk schip is opgebracht, zijn op Schiphol aangekomen.

Foto: Blij wuiven de mannen vanaf het douanegebied op de luchthaven naar wachtende familieleden.

In Woerden is op 11 oktober het jaarlijkse nationale kaaskeur-toernooi gehouden. Er namen 102 deelnemers aan deel. Zij moesten allerlei boorsels kaas proeven en aan de smaak beoordelen welke kaassoort het was en uit welke provincie de kaas kwam. De Brabander L. Slippens heeft de gouden kaasboor gewonnen met 179 punten. De winnaar van het vorige jaar, de heer L. D. Huisman behaalde dit jaar 165 punten.

Het produktschap voor de zuivel is boos op Frankrijk, omdat er geen Edammer en Goudse kaas in Frankrijk mag worden ingevoerd. Wij zijn evenals Frankrijk lid van de E.E.G., maar sinds 1960 is er geen Hollandse kaas naar Frankrijk gegaan, wel kaas uit andere landen. "Laat ze hun wijn dan ook maar houden," heeft een van de bestuursleden gezegd. Men heeft de regering gevraagd maatregelen te nemen.

In Drente hebben de bezittingen van zeven boeren op het spel gestaan, omdat ze hun bijdrage aan het Landbouwschap niet willen betalen. Een actiecomité in Hoogeveen heeft op het nippertje via de Boerenleenbank de schulden van 4 boeren betaald. De boerderijen en landerijen van de andere drie kwamen onder de hamer, maar er werd door niemand geboden. De rechtbank zal over 6 weken vonnis wijzen. De "vrije boeren" geloven niet, dat de rechtbank de bezittingen aan het Landbouwschap zal toewijzen. Maar dat zal denkelijk wèl gebeuren, want volgens de wet, die met goedkeuring van de Tweede Kamer, waarin ook de boeren zijn vertegenwoordigd, is gemaakt, is een boer verplicht een bijdrage aan het Landbouwschap te geven en is het Landbouwschap door het in beslag nemen in feite al eigenaar. Mocht de rechtbank de bezittingen aan het Landbouwschap toewijzen, dan hebben de vrije boeren gedreigd, dat ze de nieuwe bewoners zullen boycotten. En dat alles om enkele tientjes, die men volgens de wet verplicht is te betalen.

De Groninger vrijgemaakten hebben een open antwoord aan hun synode gericht en aan alle leden van de vrijgemaakte kerken gezonden, waarin zij vragen tòch met de synodalen samen te spreken. "Wij mogen de hand die tot

(Vervolg op pag. 6)

D. VAN DER STOEP

Zijn dat uw kinderen?

(29)

Ze doet de deur zorgvuldig achter zich dicht. In het kantoor blijft ze even staan, om de aandacht te trekken en wijst met de vinger op haar voorhoofd: 'Hij is een beetje gek vanmorgen.'

'Nou, nou, juffrouw Raven,' zegt Emeis vermanend. Emeis is tenslotte ook een beetje baas. Van der Berg neemt een berustende houding aan. 'Och,' zegt hij, 'een beetje gek zijn we allemaal.'

Jan leeft in zijn enigheid verder. Als de wereld voor hem belichaamd wordt in Bertel en de zijnen, dan heeft hij de wereld de rug toegekeerd.

Arends heeft Jan de dag na Hemelvaartsdag opgezocht. 'Waar was je gisteravond zo gauw gebleven. Was je niet goed?' Nee, Jan was niet goed. Hij werd op een gegeven moment verschrikkelijk beroerd en toen is hij meteen de kroeg uitgelopen. Van de avondlucht was hij gauw weer opgeknapt. Het is geen leugen en het is de waarheid niet. Maar hij kan de waarheid moeilijk aan Arends openbaren.

'Ik begrijp jou niet,' zegt Arends.

'Dat kan,' antwoordt Jan, 'ik begrijp jòu niet, ik begrijp trouwens in 't algemeen niet veel, jij wel?' Jan zit onverschillig te doen om in vredesnaam een vermoeiend debat met Arends te ontgaan. Maar dan moet hij zó beginnen. Arends schudt van nee. Hij begrijpt ook niet veel. Hij vindt de hele wereld een verrekt ingewikkeld zoodje. Maar hij kwam overigens alleen maar eens kijken — hij moest naar Koreman — of de tweede directeur van Hibma ook ziek geworden was. 'Bonjour, en zie 'k je nog eens gauw? Er is een hele goeie film in de Passage-bioscoop. We gaan morgenavond met z'n allen. Zal ik voor jou ook meteen een ticket nemen?'

'Nee, dank je,' zegt Jan.

Arends gaat dáár voor zitten. 'Verbazend resoluut,' prijst hij. 'Wij zijn de slechte vrienden en jij de jongeling, wandelende in d'avondstond, die Satan een helse verzoeking toezond. In zijn hart woedde strijd. Is het dat?'

'Nee,' zegt Jan, 'maar ik heb er geen zin meer in.'

'Nou,' zegt Arends, bonjour dan maar, ik hol door naar Koreman.' Hij geeft Jan een hand. Ja, hij geeft Jan een hand. Jan wordt een beetje saggerijnig over dit afscheid. Hij gaat het ook een beetje onnodig en theatraal vinden.

Maar zo heeft hij dan zijn belichaming van de wereld, als ze het is, de rug toegekeerd en nu, na het gebeurde met Mies, heeft hij daar geen spijt meer van. Hij heeft natuurlijk gehoopt, dat hij Mies op een goede dag nog wel eens zou bereiken en dan door middel van de gemeenschappelijke band met de Bertel-groep. Hij voelt nu het trekken van een andere band.

Hij denkt na over de raadselachtige houding van Mies, die zijn hoop verlevendigd heeft, maar hem dikwijls neerslachtig maakt, omdat het leven ongebruikt voorbij gaat en hij werkeloos moet blijven. Soms stijgt een gevoel van wrevel en machteloosheid langs zijn borstbeen omhoog. Zijn geluk ligt als een bal in de gracht. Hij drijft op het water. Gaat hij verder af, komt hij dichter bij? Jan staat op de kant. Hij heeft geen stok om er naar te reiken en hij durft er geen stenen naar gooien. Ze kunnen er achter maar net zo goed er voor terecht komen. De maand Augustus is reeds in 't land, als Hibma weer voor 't eerst eens komt kijken in zijn zaak.

Om tien uur wordt hij door Chris half de trap opgedragen. Hij staat op een stok geleund in het kantoor, waar het personeel dadelijk opspringt. Christ staat schaapachtig achter hem te grijnzen en geeft een knipoogje naar juffrouw Raven. Hibma gaat de tafels langs om zuchtend en zwetend handen te geven. Op het gerucht van de begroeting komt Jan uit de glazen deur. Hij ziet dat de stemming van weerszijden hartelijk is en loodst de baas met zich mee.

Hibma zit weer in zijn eigen stoel achter zijn bureau en lacht als een jongen, die jarig is. 'Zo,' zegt hij, 'daar ben ik weer.' Dat zegt hij drie keer. Hij laat Jan roken uit zijn koker en staat op om ook op het kantoor sigaren te presenteren. Juffrouw Raven belooft hij een doos bonbons. Teruggekomen gaat hij weer zitten met de stok tussen zijn knieën. Zijn gezicht en zijn haar dragen de sporen nog van de ineenstorting, maar hij ziet er toch al weer gezond en welgedaan uit, al doet de warmte hem geen goed. Het vel begint al weer te spannen over zijn gezicht.

'Hoe gaat het hier?'

'Goed. 't Was een slappe tijd. De drukte komt nu weer aan.'

'La' m' eens wat zien. Hoe staat het met de oude vorderingen?' Dat is zijn grootste zorg.

'Zoudt u dat nou wel doen?'

'Is 't zo erg, dat ik er hevig van schrikken moet?'

'Nee, enfin....' Jan haalt een paar boeken bij Emeis. Hij slaat ze voor Hibma open. Hij legt uit. Hibma knikt. Hij fronst de wenkbrauwen. Van Van der Water is niets meer binnengekomen. 'Wel verdraaid,' zegt Hibma. Hij wordt rood. 'Heb je daar wel genoeg achter heen gezeten?'

'Ik ging zelf haast iedere week, hij is zo kaal als een kerkrat.'

'Hij betaalde toch geregeld nog wat. En nou in al die maanden niks meer.'

Zo worstelen ze door de verschillende posten heen en met een zucht veegt Jan daarna het parelend zweet van zijn voorhoofd. Hibma staat op. 'Ik ben blij dat ik weer eens geweest ben. Ik zal toch gedaan zien te krijgen, dat ik geregeld hier weer een uurtje werk. Jij moet ook je handen weer helemaal vrij krijgen voor het buitenwerk.'

De dokter verbiedt het vooralsnog, maar na een paar weken houdt Hibma het niet langer uit. Hij zit weer een paar uren in het privé-kantoor en langzamerhand wordt de oude geest opnieuw vaardig over de zaak. Maar dit duurt maar tot de eerste woede-uitbarsting komt. Daarna voelt Hibma zich misselijk en wankel worden. Met angstige ogen zit hij een kwartier te wachten op een herhaling van de beroerte. Hij is hevig geschrokken en laat zich verslagen naar huis rijden. De dokter zegt: 'Zie je nou wel,' en ontzegt hem zijn wandelingen naar en van zijn werk op de zaak. 'Ik zou er maar voorgoed uitgaan. U is zestig. Laat het werk nu maar aan jongeren over.'

Zo gaan de dagen voorbij en de zomer vindt zijn eindpunt in een hevige warmte. De hemel is dik en vaalblauw van een zinderende hitte en de zon stort onbarmhartig haar zere licht uit over een kreunende stad en verlamt haar heftige leven tot trager slag. Als Jan langs de stoffige wegen zit, in de aan alle kanten geopende auto, strijkt een laf-warme wind hem langs het gezicht. Het is benauwd in de wagen. Het is benauwd op de stille boerderijen, die in het open veld door de onbarmhartige zon geteisterd worden. Het is benauwd op de velden, waar de boeren hun huid alleen maar beschermen met een vuil en doorweekt hemd. Er zijn geen zaken te doen. Het is benauwd op het kantoor achter de neergelaten gordijnen. De handen zijn klam van het zweet. Het veelvuldig zakdoekgebruik en de koele limonades, die uit de dichtbije lunchroom worden aangedragen, maken van het werk van een half uur een uur. De gang naar het zwembad brengt geen verfrissing en in de avond kruipt de warmte klam en tastbaar door de straten. Elke dag schijnt warmer dan de vorige.

Hibma schikt zich voorlopig, maar het maakt hem onrustig en kregel, dat hij zijn taak geheel in vreemde handen laat, Hij kan dat niet verkroppen als hij denkt aan de toekomst. Hij heeft geen zoon om het werk, dat hij begonnen is, voort te zetten. Hij is vleugellam en verslagen, mistroostig en gemelijk in zijn grote huis, met aan zijn zijde een stille zwarte vrouw.

(Wordt vervolgd.)

(Vervolg van pag. 5)

verzoening wordt uitgestoken, niet weigeren met de betuiging: eerst bekering en dan samenspreking. Dan doet u tekort aan het bloed van Christus", aldus hun brief.

Aan het streekziekenhuis te Bennekom is de eerste protestant-Christelijke school voor verpleegsters in ons land geopend. Ons land telt nu 5 scholen, waar verpleegsters worden opgeleid. Men hoopt met dit onderwijs het tekort aan verplegend personeel te bestrijden.

In Vlaardingen wordt op 19 november een eucumenische bidstond gehouden voor de derde assemblee van de Wereldraad van Kerken die op die dag officieel begint. Het initiatief is genomen door een aantal remonstranten, hervormden en gereformeerden. Vlaardingen is de eerste gemeente die dit doet. Naar die Assemblee zullen de Gereformeerde Kerken in Nederland en de Rooms Katholieke kerk een afvaardiging sturen, hoewel beide kerken nog niet bij de Wereldraad zijn aangesloten.

PERSCONFERENTIE GOLUB

De Russische chemicus Alexej Golub, die in Nederland asiel heeft aangevraagd en wiens echtgenote alleen naar Rusland is teruggekeerd, heeft in het Amsterdamse hoofdbureau van politie een persconferentie gehouden. Foto v.l.n.r.: de tolk, Alexej Golub en de procureur-generaal Mr. De Zaayer.

De Raad voor Gereformeerde Sociale Arbeid is overgegaan tot de stichting van een Gereformeerd Centrum voor Kinderbescherming. Voorzitter is mr. A. J. Hagen. Het zal geen "doe" centrum zijn, maar wil contactorgaan zijn. In het curatorium zitten leden van de Gereformeerde, de Christelijk Gereformeerde Kerken en van de Gereformeerde Gemeenten.

Prof. dr. J. Waterink is afgetreden als directeur van het Paedologisch Instituut te Amsterdam. Zijn opvolger is drs. J. de Wit, deze was al vier jaar adjunct-directeur.

Al jarenlang adverteren de Nederlandse wasserijen met de slagzin "Doe de was de deur uit". Erg veel effect heeft deze slogan echter niet gehad. Een enquête heeft uitgewezen dat 77 procent van de Nederlandse huisvrouwen er zich niets van aantrekken en de was lekker zelf doen.

President Chiang Kai-Shek gaat voor in gebed

(CNS) — Terwijl de dagbladen ronduit verklaarden, dat alleen een wonder het eiland Formosa kon redden van de verschrikkelijke typhoon "Nancy", bad de president van Nationalistisch China, Chiang Kai-Shek vier uur lang tot God voor uitredding bij het naderend onheil.

Typhoon Nancy, die door weerkundigen getypeerd werd als "de sterkste typhoon die ooit gewoed heeft" en die vlak achter typhoon "Pamela" kwam, welke voornamelijk noordelijk Formosa ernstig geteisterd had, werd onontkomelijk verwacht met winden van 230 mijl per uur. Alle weerkundigen op Taiwan hadden voorspeld, dat alleen een wonder het eiland van de vernielende aanval van deze typhoon kon redden. De weerberichten meldden zelfs dat ook al zou de typhoon van koers veranderen, het eiland in ieder geval door de vloedgolf meedogenloos gebeukt zou worden.

Terwijl velen zich moedeloos aan het komende onheil hadden overgegeven, bleef de President de ontwikkeling met veel zorg gadeslaan en werden hem van moment tot moment de berichten doorgegeven. Toen hij zich had vergewist, dat alle voorzorgsmaatregelen waren genomen, trok de President zich in zijn eigen kapel terug — en bad. Hij smeekte om de kracht Gods voor het behoud van de panische bevolking. Behalve de President zelf, waren ook mevrouw Chiang met de vrouwen van regeringspersonen in gebed verenigd.

Toen het bericht doorkwam dat de storm geheel van koers veranderd was en Formosa in het geheel niet geraakt had, zond de secretaris van de president de boodschap: "Stop met bidden en ga nu God loven".

Later bleek dat typhoon Nancy in Japan ernstige schade had aangericht en ongeveer 320.000 mensen dakloos had gemaakt.

A SERIAL FOR BOYS AND GIRLS

THE GUN

by John Vriesinga

(26)

Catharine, beside Dan, still sang Christmas hymns, and before long Dan joined her, and then Mother, and even Father behind the steering wheel hummed the tunes.

It turned out to be that the highway was almost clear of snow, and they arrived at church ahead of time. There was no one inside yet, and they sat down in the last pew.

Dan sort of liked just to sit in church and look around and think. Catharine was sitting with Mom, but he sat with Father. A church was such a quiet place to sit in. It was so silent and solemn here, that they only dared to whisper, although there was no one else around yet, who could hear them.

Oh yes, there was God of course. God was everywhere and especially in His house, when all the people came to be near Him. Was that why it was always so quiet in a church?

After a while other people came in. They nodded to the Jongsma's and found a place to sit down and were quiet too. Then suddenly the organ started to play. It seemed as if the music came from very far and very high, so softly the organ was playing. Almost as if the angels were singing: "Gloria, gloria!"

It played "Silent night, Holy night" too, and Dan softly hummed the tune along with the organ. He liked music very much, maybe even better than reading books. When he grew up, he wanted to be an organist too, and make nice music, he dreamed.

There were more people coming now all the time and for a while one could hardly hear the music because of the noise of all those shuffling feet through the aisles.

The organ began to play a little louder: "O come, all ye faithful!"

There was Tom too with Mr. and Mrs. Donaldson. They entered the church through the other door, but Dan saw him immediately, because of that white sling. The boys winked at each other. A lot of people looked at Tom and smiled at him. Everyone had heard about the accident, of course, or read about it in the paper. The people that were closest to the Donaldson family whispered to them and smiled.

Yes, Tom's shoulder was nearly all better now. Dan had seen the wound yesterday, when Mrs. Donaldson put a new bandage on it. Tom said it didn't even hurt anymore.

Dan thought about Lloyd too. No, Lloyd did not come to this church. His Father belonged to another church. Maybe Lloyd was in that church now. Or maybe not? He had often boasted to the boys that he didn't have to go, if he didn't want to, and that his Father lots of times didn't go himself.

Dan had heard from his Father and Mother how scared Lloyd had been that the police were going to pick him up and put him in jail. Funny, it was right, it could easily have happened. Yet he, Dan hadn't thought about the police at all.

They had put Joe Miggins in jail, though. He wouldn't be going to church this morning! Aw, silly, Joe Miggins probably never went anyway.

Dan had told Mom about his idea right after he came home that evening and Mom had said it was all right. The next day she had called Mr. Jackson and he had said it was fine. Now they were going to pick Lloyd up, right after the church service, and he was going to stay with them, these two Christmas days, instead of going to his Aunt Clara.

It was so funny to think that Lloyd would not come to school anymore, and that he would see him only on the holidays.

Dad nudged him gently. Oh, there was the minister all ready; all the people rose to their feet; Dan too.

The church was full this morning and Dan couldn't see Tom, or anyone of the other boys he went to school with.

Before they sat down they sang: "Oh, come all ye faithful!"

Then the service started. Dan listened to the Bible reading. He knew those verses of Luke 2 by heart, for they had to memorize them in Sunday school.

The minister preached about the angles coming down from heaven and singing. Dan didn't understand everything he said, but he knew a lot about these things, anyway; about Jesus being born in Bethlehem as a baby and that He really was the Son of God, who made the heaven and the earth.

He thought about those shepherds sitting around a fire in the field at night and then suddenly that angel standing there with them and all those other angels singing in the sky. No wonder they got scared.

He wished he could see an angel once though, a real one. Mother had told him that they were around people all the time, but that he could not see them.

Were they around here, in the church too? They must be! Had they been around in the swamp also, that afternoon? Yes of course, they had been there. They had seen him, finding that gun. God Himself had seen that.

Then why hadn't those angels prevented Tom from being hit by a bullet?

That was a difficult question that Dan didn't understand. Until some other thought flashed through his mind: "Tom could have been killed, too! It would have been his fault!"

Was that what the angles had done? Prevented the fact that Tom may have been killed, or even himself?

Yes, that must be so!

Dan thought about that for a long time. Then he tried to listen to the preacher again, who now said that Jesus was really God. That was difficult to understand too. Jesus was Jesus, and at the same time he was God?

Yes, but the minister said that God had sent Jesus to show the people how He, God, really was. How much He loved the world and that. So much that he was willing to send Jesus to die for the sins of all the world but still people didn't want to listen to Him.

Yes, Dan could see that a little now. How terrible it was that most people just acted as if Jesus never had come and never had died. Even many christians forgot about it, at times. It must be difficult, to keep it in mind all the time. Oh yes, Dan knew that himself, how difficult it was to think about those things.

(To be concluded)

Activities of the B.C. Chapter of the Association for Reformed Scientific Studies

Approximately one year ago there were in B.C. 25 individual members of the A.R.S.S., which has its General Board and Head Office in Toronto, Ont. At that time the need was felt by some members to organize themselves so that more people could be reached and the purpose and the goal of the Association could be more easily propagated.

For that purpose a meeting of those 25 members was called on October 16th, 1960 in New Westminster, B.C. This meeting was presided over by Rev. H. van Andel of New Westminster, member of the General Board. A result of the meeting was the formation of the B.C. Chapter of the A.R.S.S. It was decided at this meeting to vote for three boardmembers to be in office for one year. Elected were the Rev. H. van Andel, Mr. A. H. Kok and Mr. A. de Jong. The three boardmembers were to divide the functions themselves.

At the first boardmeeting Rev. van Andel requested that he would not be given a definite function, but as a member of the General Board of the Association he preferred to serve our local board as contactman. Therefore a fourth boardmember was needed and as he received a substantial number of votes at the general meeting, Rev. C. W. Tuininga of Ladner was nominated and subsequently elected. The functions were divided as follows: Rev. C. W. Tuininga, President; Mr. A. de Jong, Secretary; Mr. A. H. Kok, Treasurer; Rev. H. van Andel, Contactman between the board of the B.C. Chapter and the General Board in Toronto.

During the past year the Board has held 10 meetings, 4 of which were attended by representatives of the Association for Christian Highschools in B.C. and the Christian Culture Association of B.C. The reason that these meetings were attended by the representatives of these organizations was the fact that these organizations cooperated with our Chapter in organizing a tour by Professor Dr. H. E. Runner of Grand Rapids to our region. This tour took place from March 22nd through March 27th and proved a great success. During this tour Dr. Runner addressed a meeting in Duncan on Vancouver Island, he spoke at the Spring Rally of the Young People's League of S.W.B.C. in Haney, a Saturday afternoon study conference was held in the John Knox Christian School of New Westminster and a Mass Rally in the First Christian Reformed Church of Vancouver. All these meetings were well attended and were truly enriching experiences for those present. Apart from these official meetings, several get-togethers were held at different homes; at one of them Dr. Runner met a number of our students at the University of B.C. and pointed out to them and discussed with them the various problems they face in their particular environment.

As a direct result of Dr. Runner's visit to B.C. the membership of our Chapter more than doubled with a total membership of 53 as at April 21st, 1961 including 5 student members.

During the summer months two newsletters were sent to our members. Through these newsletters the Board intends to keep the members informed on the activities of the A.R.S.S. in general and on those of the B.C. Chapter in particular. These two newsletters contained a.o. information on the General Boardmeetings in Toronto and what had been accomplished there in connection with our Constitution and the change of status of our Association; also the Unionville Conference was mentioned with its possible speakers, the tour by Professor Dr. H. van Riessen through Canada and other information which the Board deemed valuable for our members to know.

Another highlight of the past year was the visit by Professor Dr. H. van Riessen of Delft, the Netherlands, to B.C. Dr. van Riessen made this trip immediately following his appearance at the Unionville Conference 1961. His visit to B.C. took place from Sept. 1st through Sept. 4th. During this time he addressed a meeting in Duncan on Vancouver Island, an afternoon Study Conference in the Bethel Christian Reformed Church of Vancouver and a Mass Rally in the John Knox Christian School of New Westminster. Dr. van Riessen also visited the Bible Camp of the Young People's league where he spoke to our Young People.

Dr. van Riessen's visit here was much appreciated by all who had the opportunity to meet and hear him. His speeches proved truly relevant and inspiring. The Board deemed it appropriate to also approach church members of other denominations with a Reformed character. Therefore to the meetings with Dr. van Riessen invitations were extended to the ministers and members of the Canadian Reformed Churches of New Westminster and Langley, the Reformed Church of Whalley and Vancouver and the Free Christian Reformed Church of Aldergrove. However the only response we received was a note from the minister of the Free Christian Reformed Church of Aldergrove to the effect that none appeared interested.

Dr. van Reissen's trip resulted in an increase in members of 22. During the year our Chapter has lost one member through departure to the Netherlands, therefore as at Sept. 25th, 1961 our total membership was 74, including our 5 student-members. A membership list as at Sept. 25th was sent to our members. Since that date three more members (all of Victoria) were added to our Chapter and the number of members as of today's date is 77. Of these 77 members, 27 are of Vancouver Island. During the past year our membership has more than tripled.

From the above we may conclude that during the year God's blessings were many. God has wrought wondrous things for which we are very thankful. At the same time we have confidence in the future and we trust that God will continue to bless us in our efforts. In this respect we request you to remember this part of God's Kingdom work in your prayers.

Secretary:
Ary de Jong - signed.

BOEKBESPREKING

Daily Manna Calendar. Edited by Prof. Martin Monsma. Published by Zondervan Publishing House, Grand Rapids.

Deze oude bekende is weer verschenen, ditmaal ruim op tijd. In het uiterlijk is alleen de kleur veranderd: van rose zijn we nu op oranje overgegaan. De bijbellezende familie is dezelfde gebleven. Jammer, want de korenaren van een paar jaar geleden waren veel mooier. Hebt U Uzelf wel eens laten kieken toen U aan het bijbellezen was? En was U toen echt nog bezig te luisteren naar Gods stem, toen dat gebeurde? De familie op het plaatje is er echt voor gaan zitten, niet om Gods Woord te gaan lezen maar om gefotografeerd te worden. Dat is mijn bezwaar, dat ik voor het tweede jaar achtereen blijf inbrengen. Dat zo'n goede kalender zo'n hypocritische frontplaat heeft kan ik beslist niet hebben.

In de opzet van de kalender is alles gelijk gebleven: voor elke dag een aangegeven Schriftgedeelte ter lezing met een tekst en korte overdenking. Elke week een andere schrijver, dus 52 medewerkers. Afwisseling in overvloed, want "elk vogeltje zingt zoals het gebekt is". Met het kerkelijk jaar zowel als met nationale gedenkdagen wordt gerekend. Op 12 Maart beginnen de dagelijkse lijdensoverdenkingen tot Pasen op 22 April, hoewel het vreemd is dat in de week van 2 tot 9 April totaal geen aparte aandacht aan het lijden van Christus wordt gewijd. Dat moet de eindredacteur bij het ontvangen van de copie ontkomen zijn. De kalender is voor de States en Canada beide bedoeld en met de aparte Canadese dankdag zowel als met Dominion Day op 2 Juli naast de Amerikaanse Independence Day op 4 Juli is gerekend. De Remembrance Day op 11 Nov. is geheel vergeten. Deze kalender viert bovendien Moederdag, niet Vaderdag, (waarom eigenlijk?), ook nog Calvijns geboortedag en de Amerikaanse Memorial Day.

Ik hoop dat deze kalender in Canada veel aftrek vinden zal. Hij vervangt op waardige wijze wat we in Holland in de scheurkalender hadden. Hij beïnvloedt uw gedachten op goede bijbelse manier. Voor slechts $ 1.95 wordt dit doosje met 365 blaadjes uw eigendom.

F. Guillaume.

Kerknieuws

CHR. REF. CHURCH

Beroepen

te Kitchener, Ont., W. van Dijk te Hamilton I, Ont.

Aangenomen

naar Drayton, Rev. L. Doezema te Grand Rapids, Mich.

Dr. F. H. VON MEYENFELDT NIET NAAR DE U.S.

Naar wij vernemen heeft Dr. F. H. Von Meyenfeldt, gereformeerd predikant te Hilversum (Nederland) bedankt voor zijn benoeming tot lector voor de oud-testamentische vakken aan het Calvin College and Seminary te Grand Rapids, Mich.

REV. A. PERSENAIRE LEAVES DUNDAS

On Wednesday evening a program was presented in the honour of Rev. and Mrs. A. Persenaire and family.

In word and song the congregation of the Calvin Christian Reformed Church expresses its gratitude to their leaving pastor and wife, realizing how much they and their family have endeared themselves to this church.

Above all how much work was done and how richly our covenant God had blessed the work of His servant.

As a token of appreciation a stereo-combination was presented to them.

Sunday October 29 Rev. A Persenaire preached his farewell sermons. In the morning service his sermon was based on Acts 20:32a. I have preached to you the Word of our Lord, my Sender. His blessings were many and now I commend you to God and to the Word of His grace.

In the evening service his tekst was taken from Phil. 4:1. How richly have we experienced the goodness of our God in the seven years that I have worked among you. And now there is no true separation for them which are in Christ Jesus and as for the future, "So stand fast in the Lord", and a crown of righteousness will be laid up for you. That this congregation may be a jewel in the crown of Him Who walketh between the seven golden candlesticks.

After Mr. J. Kaalt had spoken a few well chosen words to our departing pastor we all sang Psalm 134:3.

NIEUW KERKGEBOUW TE LISTOWEL, ONT.

Op 14 November a.s. zal de Christian Reformed Church van Lucknow en Listowel, Ont. haar nieuwe kerkgebouw in gebruik nemen.

Het kerkgebouw staat in Listowel en de speciale dienst zal om 8 uur 's avonds aanvangen.

NIEUWS UIT DUNCAN, B.C.

Zaterdag, 21 October, werd in de basement van de Christian Reformed Church de fall-meeting gehouden van ambtsdragers van Vancouver Island.

Mr. Bosma van Port Alberni hield een inleiding over "De Kerk". Na eerst gewezen te hebben over het kerk-zijn in het oude testament, sprak hij vervolgens over de kerk in nieuw testamentische zin.

Van de gelegenheid tot het stellen van vragen werd een ruim gebruik gemaakt.

Wij zochten naar de oorzaken van de verflauwing van het kerkbesef in deze tijd. Genoemd werden: verplaatsing uit de bekende kerkelijke grenzen in Nederland, verscheidenheid van kerkelijke achtergrond alhier; onbekendheid met de leer en de praktijk van andere kerkformaties.

Tot vermeerdering van kerkbegrip kunnen o.a. bijdragen: aansporing tot trouw lezen van onze christelijke bladen; behandeling van minder zuivere en valse kerken op catechisatie en verenigingen; verdiept geloofsleven.

Over samenwerken van de verschillende diakonieën in classicaal verband, werd besloten die geheel aan de diakonieën over te laten. De classis heeft wel haar sympathie hierover uitgesproken, maar de uitwerking daarvan is voor de diakonieën zelf. De diakenen van Vancouver Island zullen nu verdere stappen ondernemen om te komen tot de oprichting van een Deacon Conference in British Columbia.

Duncan werd aangewezen voor regeling van de volgende vergadering, welke we eveneens in Duncan hopen te houden.

V.

Genade

Het valt niet mee vlak voor het slapen gaan
je beide handen in elkaar te leggen,
om dan voor God dit eerlijk uit te zeggen,
wat je die dag weer hebt verkeerd gedaan.
Wat door je handen ook op deze dag
verknoeid is door een enkele gedachte
waarin je heel veel van jezelf verwachtte,
ofschoon het alles in de zijne lag.
Om even in je eigen hart te zien
en ieder woord opnieuw weer af te wegen,
om te ontdekken dat hiervan de zegen
niet zo geweldig groot kan zijn misschien.
Toch is het goed om vlak voor elke nacht,
je leven zo uit handen steeds te geven,
een ogenblik bij alles stil te staan.
Is Hij niet hiervoor naar een kruis gegaan,
in staat te zijn oneindig te vergeven,
wat er door mij van is terecht gebracht?

Jan Stolk.

OPROEP VAN DE VROUWENVERENIGING "BIDT EN WERKT" IN WELLANDPORT, ONTARIO

De vrouwenvereniging van de Christian Reformed Church of Wellandport hoopt D.V. 14 November a.s. in de Christian Reformed Church, haar tien-jarig bestaan te herdenken.

In 1951 werd de eerste vergadering gehouden. Leden kwamen van St. Catharines, Fruitland en Jarvis.

Er werd begonnen met 14 vrouwen en in dat seizoen groeide het ledental tot 28 leden.

Vergaderingen werden in de huiskamer gehouden. Er werd toen al gesproken over het eventueel bouwen van een kerk. Het leek Ds. Persenaire niet zo goed toe destijds op de vlakte in Wellandport.

Een van de mannen noemde het: "de vlakke velden van Moab!" We hebben nu, na tien jaar al 3 verenigingen, respectievelijk met 35, 20 en 18 leden. Er is dus wel groei geweest!

BAND CONCERT

On December 8, the **JARVIS CHRISTIAN BRASS BAND** will give a concert in the **Jarvis Community Hall.**

If you would like to hear some good band music, this is your chance. Come one, come all, and bring your friends.

Starting time: 8.00 P.M.

Admission only 75¢.

THE ASSOCIATION FOR REFORMED SCIENTIFIC STUDIES

B.C. Chapter

Planning a Banff Study Conference

The attendance of the Annual Meeting of October 11th was rather disappointing. This was caused by several other meetings being held that same evening and of course for the members on Vancouver Island the distance proved somewhat of a difficulty. In planning the next General Meeting the Board will try to avoid the same thing to happen again.

The meeting itself was very good and was held in an excellent spirit.

The entire previous board has been re-elected into the same offices and a fourth member has been added: Dr. David Wijnja - 3390 Cherry Street, Vancouver, B.C.

Rev. H. van Andel gave a clear report on what had been accomplished by the General Board during the last year. He also introduced and explained the new Constitution and the change of status of the Association.

A possible "Banff Study Conference" with the same character as the Unionville Study Conference was discussed at length. A committee has been formed to look into and study the possibility of such a conference. When more details are available these will be made known without delay.

Calvin Christian School in Winnipeg

A monument of Christian Education in Manitoba

by Ray Themmen.

Although Calvin Chr. School had been in use for over a year, at last the day arrived when we can officially see the doors to Christian education opened for the first time in Manitoba.

A special dedication service was held in the very spacious sanctuary of the North-Kildonan Mennonite Brethren Church located near the school. An estimated crowd of about 600 was gathered to hear the guest speaker, the Rev. P. Vosteen, pastor of the Emo, Ont. Chr. Ref. Church address them on the theme "Why Calvin Christian School?"

The Chairman of the Board, Mr. J. Assink welcomed all those present, and then turned the meeting over to Rev. E. O. Holkeboer of the Transcona Chr. Ref. Church, who is also a member of the Board. The opening prayer was given by Rev. J. Hellinga, newly ordained pastor of Kildonan Chr. Ref. Church.

Greetings were extended by Mr. F. Feenstra, architect, Mr. J. Haas, building supervisor, Mr. H. Funk, general contractor, who presented the keys to Mr. John Harris, the school's Principal. Further congratulatory greetings were brought by Deputy Mayor M. B. Whitehead of North-Kildonan, and by Councillor Bernie Wolfe, of the Metropolitan Winnipeg Corporation. Also present were representatives of the Mennonite Brethren Church and Bible College, and the school inspector of the Provincial Dept. of Education.

Fitting selections were sung by the combined choirs of Canadian Ref. Church, and Transcona Chr. Ref. Church.

Rev. Vosteen pointed out that "only in the Chr. School can there be a full application of Christian principles. Christian schools do more than prepare boys and girls to become ministers or missionaries. Christian schools prepare them to become Christian leaders of tomorrow in all walks of life." "We do not have Christian schools because we want to be different, or that we feel ourselves superior in doing so. We have Christian schools because God's Word demand it of us."

The dedication ceremony, led by Rev. Holkeboer, with the audience responding concluded the service in the church, and the audience then reconvened at the steps of the School's front entrance, where, after an appropriate prayer the ribbon was cut by Mr. J. Kingma; this was followed by Mr. F. Plantinga unlocking the doors. In presenting each with half of the ribbon, the Rev. Holkeboer expressed the thoughts of all towards our former presidents by formally thanking them for their devoted service to Christian Education.

Refreshments were served by various Ladies Auxiliaries, who for several years now have worked hard towards swelling the coffers of our Society.

The two-storey schoolbuilding consists of 7 classrooms, a library, principal's office, kitchen, specious washrooms, a heating room with two large oil furnaces, and its own well and waterpressure system, since no water and sewage is available on the site. The building was started in the spring of 1960 and with the beginning of September of that year, two classrooms were completed and occupied by grades 3, 4, 5, and 6. Throughout the past winter and summer a goodly number of the faithful have given of their spare time to complete more rooms, and we are grateful to them for this help in keeping the cost down. Last September a third room could be occupied and we now have Grades 3 to 7. Two other classrooms, though not finished, have served for some time now as the temporary home of Kilnonan Chr. Ref. Church. Our plans are to take on the new Grade three every year, and we should not be in need of expanding the building for a pew.

When in 1958 the site was purchased, the need for an intensive drive to increase the building fund was imminent, and as a result, members of our Society approved the Board's proposal that every member contribute $ 3.00 weekly. Though not nearly every member met this figure, our funds had increased sufficiently by 1960 to warrant the start of building. More than half of the needed $ 70,000.00 was on hand. Where the school would have had to cost considerably more if completed by contractors, we would save money by asking for and receiving voluntary labour. Since the $ 3 per week system worked so well, we have continued this system after the opening of the school. In this way members without children in school pay the same as those who have one or more children there. We believe this system to be unique in the field of Christian education, and while it has been successful until now, time will tell if this "tuition" can be maintained with 7 or more teachers on the staff; but with the Lord's help we shall overcome that problem also, as He has prospered and guided us so far.

ORGAN CONCERT PIET KEE

On November 21st, 1961 a special organ concert will be given in the St. Paul's Church, 227 Bloor Street, East, Toronto.

Piet Kee, a young Dutch organist born in Zaandam in 1927, will be at the keys of the magnificent St. Paul's organ on that day. He began his musical studies under the tutelage of his father, Cor Kee, a leading organist well-known for his improvisations. Piet Kee received his diploma "cum laude" at the Amsterdam Conservatoire and later won there the highest distinction: "the Prix d' Excellence". He is the organist of two Netherlands churches, famous for their unusual organs, the St. Laurens Church at Alkmaar and the St. Bavo Church in Haarlem. He is also senior lecturer at the Conservatoire of the Muziekylceum Society in Amsterdam. Numerous recordings of his concerts have been made by His Masters Voice and Telefunken.

A talented composer and improvisationist he has won the First Prize in the International Organ Improvisation Contest in Haarlem in 1953, 1954 and 1955, the Bach Medal in 1960 in London for his recitals at the Royal Festival Hall and for the B.B.C., and many other prizes.

Since his first recital at the age of fourteen, he has earned high acclaim for his concerts in almost every Western European country. An invitation to Russia this year could not be accepted since the dates of the proposed tour coincided with those of his American tour.

Works of Bach, Buxtehude, Max Reger, Scronx, Sweelinck and Cor Kee will be heard on his Toronto concert. Then Dr. Charles Peaker, well-known organist of the St. Paul's Church, will hand Mr. Kee a closed envelop containing a theme on which Mr. Kee will give an improvisation.

The great St. Paul's Church organ with 120 stops, was built in 1914 when it was the seventh largest organ in the world. It was rebuilt a few years ago and is considered to be one of the best organs on this continent.

This concert is sponsored by the Canadian College or Organists Toronto branch and specially recommended to our Dutch people by the Christian Cultural Circle.

CLASSIFIED ADS

Pay your advertisement when you send it in. See our standard-rates below:

For "letters under number" $ 0.50 extra.

Birth-announcements	$ 3.00
Engagement-announcements	$ 3.00
Marriage and anniversaries	$ 4.00
Notifications of death	$ 4.00

"For Sale" and "Want" advertisements up to 30 words $ 2.00. Every word more 5¢

Send your payment together with your ad to:

Calvinist-Contact
Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Mr. and Mrs. E. Jansen are happy to announce the arrival of their first grandson

EDWARD KEMP

Son of Mr. and Mrs. K. Jansen.
October 31, 1961.
Ottawa, Ontario.

SOLI DEO GLORIA

Zo de Heere wil, en zij leven, hopen wij met onze Ouders en Grootouders

FREDERIK W. HARBERS
en
DRIKA A. HARBERS—BRUS

op Zaterdag 18 November 1961 de dag te herdenken dat zij voor 35 jaar in de echt zijn verbonden, waarvan de kerkelijke bevestiging heeft plaats gehad in de Geref. Kerk (West) te Aalten, Gelderland.

Dat zij nog lang voor elkaar en voor ons gespaard mogen blijven is de wens van hun dankbare kinderen en kleinkinderen.

Brinston, Ont.:
Mr. en Mrs. W. Harbers en kinderen.
Merivale Rd., Ottawa, Ont.:
Mr. en Mrs. A. J. Harbers en kinderen.
Winchester, Ont.:
Mr. en Mrs. J. Van Leur en kinderen.
Elma, Ont.:
Mr. en Mrs. W. de Jong en kinderen.
South Mountain, Ont.:
Mr. en Mrs. H. Grotenhuis en kinderen.
Eganville, Ont.:
Mr. en Mrs. C. Rook.
Brinston, Ont.:
Henry J. Harbers.

Gelegenheid tot feliciteren 3.00 p.m. tot 5.00 p.m. en 7.00 p.m. tot 10.00 p.m.

R.R. I, Brinston, Ont.

Op Zaterdag 18 November 1961 gedenken, zo de Here wil, onze geliefde ouders en grootouders

MEINE OLDEJANS
ROELOFJE OLDEJANS—HOFFINK

hun 35-jarige echtvereniging.

Met hen zijn wij dankbaar tot God voor deze rijke zegening.

Jan en Alie.
Gerrit en Rose.
Henk en Dini.
Henny en Gerrit Jan (Evan en Rhonda).
Alie en Bertus.

Gelegenheid tot feliciteren van 3—5 uur P.M. aan huis.

R.R. 4, Bowmanville, Ont.

Zo de Here wil hopen wij op 18 November 1961 met onze ouders

Rev. JOHN VAN HARMELEN
en
ELISABETH G. VAN HARMELEN—LAGERWEIJ

hun 25-jarig huwelijksfeest te vieren, terwijl we op 29 November vaders zilveren ambtsjubileum hopen te gedenken.

Wij zijn dankbaar dat God ons in hen zulke rijke zegeningen schonk.

Joanne en Alvin, Peter Gregory.
Ellen en John.
Cor.
Andy.

1177 Kingston Rd. E.,
Whitby, Ontario.

On Sunday, November 5 we celebrated our 25th wedding anniversary with our children and grandchild.

Thankful for His blessings,

Mr. and Mrs. Antoni Nyman.

4328 Kaslo St.,
Vancouver 12, B.C.

The Lord took at His appointed time into Heavenly Glory

BRUCE DENNIS REINDERS,

at the tender age of almost one year.

His covenant promise is our consolation.

Mr. and Mrs. M. Reinders.
Henrietta.
Keith.
Ruby.
Evelyn.

R.R. # 1, Elmira, Ont.
Nov. 2nd, 1961.

Door lijden overgegaan tot Heerlijkheid onze lieve moeder, behuwd- en grootmoeder

TRIJNTJE GLAS,
weduwe van Arie Dekker,
op de leeftijd van 66 jaar.

Ps. 116 : 6—9 (onber.).

Sarnia (Ont.):
A. de Groot—Dekker.
Jn. de Groot.
Broek op Langedijk:
Jb. Dekker.
J. Dekker—Kloosterman.
N. de Graaf—Dekker.
J. de Graaf.
A. Dekker.
M. Dekker—Blom.
Chatham (Ont.):
G. A. Grin—Dekker.
W. Grin.
H. Dekker.
A. Dekker—v. d. Heerik.
Dirkshorn:
M. de Kraker—Dekker.
M. de Kraker.
Brantford (Ont.):
B. v. d. Stelt—Dekker.
C. v. d. Stelt.
Chatham (Ont.):
T. Brouwer—Dekker.
J. Brouwer.
Broek op Langedijk:
C. Dekker.
A. Kostelijk en kleinkinderen.

FARM WITH MILKCONTRACT IN N.B.

Approximately 125 acres of interval land. Very good house with 2 bathrooms. Good large modern dairy barn with steel stanchions and waterbowls. Room for 30 cows. Several other buildings. Milk quota 400 lbs. per day.
10 miles from Fredericton, in Nashwaak Valley. Asking price $ 15,000.—. Full line of machinery extra if desired. Can be bought with 25% down and the rest to be paid over 15 years at 3% interest. Through the Farm Settlement Board. Immediate possession. Apply to

D. J. SUTHERLAND, R.R. 4, FREDERICTON
or if you like to write in Dutch to
GEORGE VERSLOOT, R.R. 3, KESWICK, N.B.

FARM FOR SALE

Melkgeld tussen $ 1800 en $ 2300 per maand. 9 kamer stenen huis, van alle gemakken voorzien, grote barns, silo, alle nodige machinerieën, best Holstein vee, kleigrond. Voor meer inlichtingen zie

JACK BYLSMA
REALTOR
1607 King St. East, Hamilton, Ont.
Bel LI 9-3894.

CHILDREN'S BOOKS

voor Zondagscholen zijn goedkoper als U vroegtijdig besteld. Schrijf ons even een briefkaartje om volledige inlichtingen, het verplicht U tot niets. Burlington Book & Bible House, Burlington, Ontario.

Uitstekende
100 Acre DAIRY FARM

aan no. 3 Highway bij Simcoe. Modern, 2 verdiepingen stenen huis. L-vorm bank barn 45 x 84 en 32 x 48, veestal 24 x 36. Silo, varkensschuur, kippenschuur, dubbele garage. Een kreek loopt door de gronden. $ 29,500 met $ 10,500 down.
Tevens hebben wij een aantal dairy en stock farms, 50 tot 100 acres. Prijzen $ 7900.— en hoger en tuindersfarms 5 tot 25 acres, $ 5000 tot $ 13,900.

Merrill Hare, Realtor
SIMCOE, ONT.
Call CHAS GODDARD, Salesman
Garfield 6-3355.

For sale:
100 ACRES MIXED FARM

(sandy and l. clay loam). Strathroy area. Met 2 huizen, aan highway, 6 mijl van kerk en Chr. school. 20 Holstein cows (mostly purebreds), 6 broodsows, hot and cold water. Hydro en water ook in barn. L. Nugteren, R.R. 1, Kerwood, Ont.

New Brunswick
Zoekt U een Farm?

Er zijn nog verschillende goede farms tegen voordelige voorwaarden te koop in New Brunswick.

Voor inlichtingen gelieve U zich te wenden tot:

GEORGE VERSLOOT,
R.R. No. 3,
Keswick, N.B.

Namens de Emigratie-Commissie van de Christian Reformed Church.

Voor goede prijzen en vlugge opruiming van Uw dood vee
Telephone (collect)
Ancaster MI 8-3939
GEORGE LUNSHOF

Men schrijft ons:

Het ongelooflijke is gebeurd. Mijn vrouw is genezen. — De resultaten zijn geweldig — Het is inderdaad verbluffend — Nog nooit zo'n goede winter gehad — Volkomen genezen — 'k Had het langer dan 10 jaren, ben er helemaal af — Is een bijzondere genezing geweest — Genezen — Genezen, enz. Originelen liggen ter inzage. Flora-kruiden tegen alle slep. ziekten.

Voor Canada uitsluitend volle kuren (9 mnd.) à $ 15.00 bij vooruitbetaling.

Meldt Uw ziekte en klachten aan

Kruidenhuis "FLORA"
Westersingel 40, Groningen, Ned.

Hoge uitgaven aan zeep?
Hier is een idee...

Ga veel minder aan zeep uitgeven. Doe als zoveel andere practische mensen. Maak het eenvoudig zelf... voor ongeveer 1 cent per stukje. Een enkel busje Gillett's Lye is voldoende om met overgehouden etensvetten 8 pond schuimende, goedwerkende zeep te maken. Gemakkelijk te volgen aanwijzingen vindt U op elk busje Gillett's. En voor slechts 25¢ zenden wij een speciale "Scent 'n' Colour kit"... om 8 pond zeep te kleuren en te parfumeren. Keus uit Jasmin, Rose Lilac of Lavender. Stuur 25¢ op, met Uw naam en adres en met de geur die U kiest aan: Standard Brands Limited, 550 Sherbrooke St. West, Montreal, Que. (Adv.)

THANS VERSCHENEN:

The Children's Bible

(HET KLEUTERVERTELBOEK)
van
ANNE DE VRIES
Prijs $ 4.95
Uitgegeven door
KINGSTON TRADING COMPANY
P.O. BOX 793, KINGSTON, ONT.

Ouders van Emigranten

hebben een goed verzorgde reis nodig.
Bespreek nu hun reis voor volgend voorjaar.

Vraag vrijblijvend volledige inlichtingen over de overkomst van Uw ouders bij

JAN FABER
bij
LUCAS and KING Ltd.
TRAVEL SERVICE

Kantoor Main Floor Simpson-Sears, op "The Centre" in Hamilton. Postadres: Simpson-Sears at the Centre, Hamilton, Ont. Telefoon LI 9-2475, of bel Jan Faber 's avonds thuis in Burlington op NE 7-5119.

INGEZONDEN:

Ondergetekende leest gewoonlijk met veel instemming de stukken van "Saskia".

Hoewel zij in C.C. d.d. 27 Oct. '61 waarschuwt om niet in de pen te klimmen, zou ik toch dit verzoek als "niet gedaan" willen zien. Echter niet om haar overtuiging aan te vallen of af te breken, doch om er van harte mee in te stemmen. Vaak treft het mij dat zij steeds weer wil doen uitkomen die ene heilige katholieke kerk. Wordt dit in onze kerken wel steeds genoeg beklemtoond? Wordt dit (met uitzondering van de geachte schrijfster) ook in ons blad wel voldoende naar voren gebracht? Zo te zien lijkt het wel onmogelijk dat dit wonder in het midden der Kerk zou kunnen plaats vinden. Misschien dat allen die de verschijning van Jezus Christus liefhebben als hun Verlosser en Zaligmaker op Gods tijd naar elkander worden toegedreven. Tijdens de laatste wereldoorlog bleken soms mensen van verschillende kerkelijke richting die gebiedende eis te willen volgen, doch het schijnt mij toe dat later de wil daartoe opnieuw is verslapt.

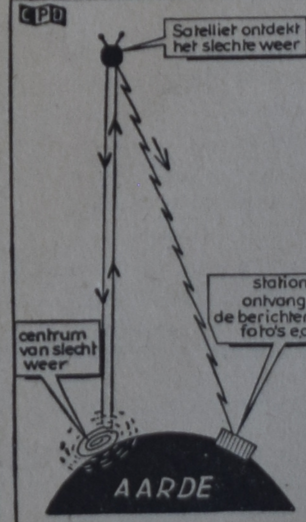
Zou het dienstig kunnen zijn voor ons als lezers, dat Calvinist-Contact te zijner tijd door één of meer van haar medewerkers enige meerdere voorlichting op dit punt zou kunnen geven?

Clinton, Ont. G. Greydanus.

SCHETSENBUNDEL No. 3 VOOR DE VROUWENVERENIGINGEN

Men verzoekt ons mede te delen, dat de derde Schetsenbundel, waarnaar van verschillende zijden is gevraagd, thans vrijwel geheel gereed is om gedrukt te worden. Nog enkele schetsen ontbreken, doch verwacht mag worden, dat deze bundel, die ongetwijfeld erg in de smaak zal vallen, begin December zal kunnen verschijnen.

WEERBERICHT UIT HET HEELAL

HET ONDERZOEK NAAR HET KLIMAAT

Haast nog belangrijker dan de beheersing van het atoom, is de beheersing van het weer.

Voorlopig is dit doel echter absoluut onbereikbaar en er zullen zeker nog wel ettelijke tientallen jaren verstrijken eer men een stuk op deze weg is gevorderd. Voor alles moet men eerst komen tot een grotere kennis van de "weerkeuken" op onze aarde. Om deze grotere kennis te verkrijgen, heeft het hoofd van de onderzoekafdeling van de Amerikaanse weerkundige dienst, Dr. H. Wexler, een plan ontworpen om het gehele wolkendek van de aarde onder voortdurende observatie te houden. Voor dit doel wil hij komen tot de lancering van 6 "weersatellieten", die in een baan via de beide polen, rond de aarde moeten draaien. Deze satellieten zijn uitgerust met allerlei instrumenten waardoor het mogelijk is om elk ontstaan van een depressie of gebied van slecht weer, binnen 30 minuten te signaleren! Om al de meldingen en foto's van deze weersatellieten behoorlijk te kunnen verwerken, is het noodzakelijk een "satellietencentrum" op te richten. Met behulp van elektronische breinen kan men hier de door de satellieten uitgezonden gegevens verwerken. Een dergelijk systeem zal voor de wetenschap een belangrijke stap voorwaarts betekenen in kennis over 't weer. Dr. Wexler voorspelt dat men met behulp van een dergelijk systeem tot weersvoorspellingen kan komen die nauwkeuriger zijn en verder in de toekomst grijpen dan op dit moment mogelijk is. Ook zal men tijdig maatregelen kunnen nemen tegen opkomende orkanen e.d. Als voorbeeld noemt Dr. Wexler de satelliet Tiros 1, die in April 1960 werd gelanceerd. Deze satelliet ontdekte op honderden kilometers afstand van de kust van Australië een opkomende orkaan. Dank zij de waarnemingen van Tiros 1 kon men tijdig beschermingsmaatregelen treffen voor de bewoners van de kuststrook van Australië. Zonder twijfel zijn hierdoor mensenlevens gespaard.

Overigens is het niet te verwachten dat het plan van Dr. Wexler snel zal worden opgelost, voor men aan een keten van weersatellieten toe is. De idee is echter geboren en het wachten is nu op de toekomst die de weersatellieten beschoren is.

Lambert Huizingh
Accredited Public Accountant and Auditor
Commissioner for taking Affidavits
•
Box 315
BRADFORD, ONT.
Telephone: PR 5-2282
Telephone: RAndolph 8-4741
•
51 King Street East
OSHAWA, ONT.
Residence: AURORA, ONT.
PArkview 7-9797

"CALVINIST - CONTACT"

PREMIE BOEKEN

Het kost U niets om in het bezit te komen van een aantal mooie en goede boeken. U behoeft alleen het gesprek op Calvinist-Contact te brengen, als U op bezoek bent bij familie of vrienden, die ons blad nog niet lezen. De rest is niet moeilijk. De enige bepaling is, dat U tegelijk met de opgave van het nieuwe abonnement het abonnementsgeld van $ 4.00 opstuurt.

Onze nieuwe lijst

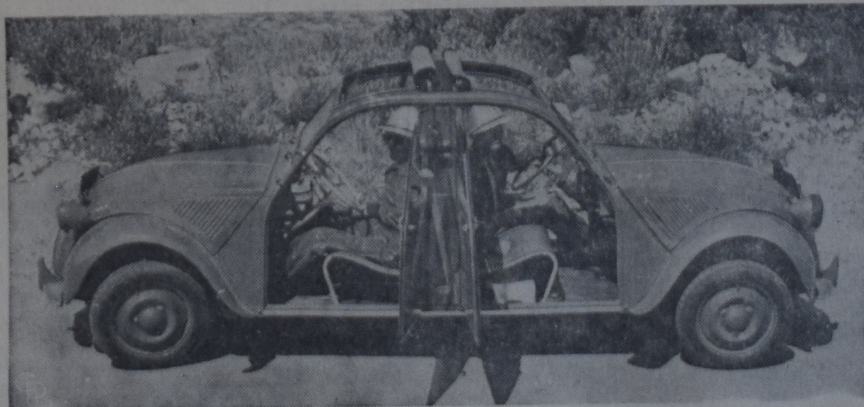
Voor 1 abonnee:

- WONINGRUIL, door M. E. 't Hart.
- HUMOR VAN DE BIJBEL, door Okke Jager.
- DE BIJBEL ALS BOEK VAN SCHOONHEID, door Dr. B. Wielenga.
- HERLEEFD VERLEDEN, door Prof. A. Sizoo.
- JOHANNES CALVIJN INSTITUTIE.
- DE APOCRIEFE BOEKEN, deel 2, 157 bladzijden.
- HET CALVINISME (Stonelezingen), door Dr. A. Kuyper.
- JOHANNES CALVIJN, ZIJN LEVEN EN WERK, door Dr. R. Schippers.
- VERLEIDENDE GEESTEN, door Dr. A. B. W. M. Kok.
- HEDEN ZO GIJ ZIJN STEM HOORT (Bijbels dagboek).
- DE CHRISTENREIS, door John Bunyan.
- DE CHRISTINNEREIS, door John Bunyan.
- LUTHERS WERKEN.
- MENSEN RONDOM JEZUS, door Dr. J. H. Bavinck.
- MOEILIJKE KINDEREN.
- HEL EN HEMEL VAN DACHAU, door Ds. J. Overduin.
- HET EVANGELIE VAN THOMAS, door Dr. R. Schippers.
- KAART VAN KERKELIJK NEDERLAND, door Dr. C. N. Impeta. (Beschrijving van verleden en heden der Remonstrantse Broederschap.)
- DE LEVENSROMAN VAN JOHANNES POST, door Anne de Vries.
- OOK U SPREEKT GRIEKS EN LATIJN, door Prof. Dr. A. Sizoo. (Hoe Griekse en Latijnse woorden in de Nederlandse taal zijn opgenomen.)
- DE JEHOVA'S GETUIGEN EN DE BIJBEL, door Ds. H. J. Spier.
- DE WELEERWAARDE HEER, door Ds. M. E. Voilà. (Belevenissen van een dominee.)
- VAKBEWEGING EN MAATSCHAPPIJ, door Dr. W. Albeda.
- SINNE- EN MINNEBEELDEN, door Jacob Cats.
- UIT CATACOMBEN EN WOESTIJNZAND, door Dr. H. Mulder. (Levenstekenen van de eerste Christenen.)
- KLIMATOLOGISCH, door G. Th. Rothuizen. (Een verzameling gedichten naar thema.)
- BILDERDIJK, door Martien J. G. De Jong en Wim Zaal. (In kort bestek. Een levens- en persoonlijkheidsbeeld van een der grootste figuren uit onze historie.)

Voor 2 abonnees:

- PREY TO SATAN, door W. Vander Sluys.
- IN THE MIRROR, door Prof. J. H. Kromminga.
- LANDVERHUIZERS (trilogie in één band), door P. J. Risseeuw.
- GEERT DAMMERS (trilogie in één band), door Aart Romijn.

SIAMESE TWEELING AUTO

Twee complete vooreinden van twee gelijke auto's werden door het brandweercorps van Draguignan, Frankrijk, aan elkaar gelast. Het voertuig is een grote hulp bij bosbrandjes, waarbij dikwijls nauwe paden ingereden moeten worden. De dubbele auto kan zonder omkeren terugrijden.

ABONNEMENTSFORMULIER

Aan:

Calvinist-Contact, Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

Hierbij geef ik op als abonné van Calvinist-Contact

Naam ....

Post-adres ....

....

Aangebracht door: ....

Naam ....

Post-adres ....

....

Aanbrengpremie: ....

Zendt dit formulier met het abonnementsgeld ad $ 4.00 in cash/money-order/cheque (bij cheque 15¢ extra voor bankkosten) naar "Calvinist-Contact", Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

ADRES VERANDERING

NIEUW ADRES:

Naam ....

Post-adres ....

....

OUD ADRES:

....

....